

SANVAITINIS LAIKRASČIJS.

Nr. 10

BROOKLYN, N. Y., 5 d. Kovo (March) 1903 M.
ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas III

Apie Tėvynės Meilę pagal pamokslą kunigo Skargos.

(Tąsa.)

Kad jam vyną pylstė, tarė jam karalius: „delko teip nuliudęs, nebudamas ligonių? tas ne teip sau, kas norints blogo yra tavo szirdyje.“ O jis persigandęs tarė: „Karaliau, gyvenk amžinai; kaip-gi aš neturiu būti nuliudęs, kad namai, miestas grabų mano tėvų apleistas ir jo vartai ugnimi sudeginti.“

Ir tarė jam karalius: „Ko nuo manęs praszi?“

Galėjo mieliausis jaunikaitis praszti apie savo naudą, džiaugsmą ir garbę; bet visokios savo laimės išszidėdamas pagalbėjimo savo tėvynės praszė, tame didžiausią linksmybę turėdamas, kad ne jam, bet visiems žmonėms, jo broliams, gerai bus. O kad tokią szirdį prie tėvynės turėtume, neįieszkotume teip savo namų naudos, kaip-gi greit nupelnytume nuo Viespaties Dievo džiaugsmą užlaikymo Lietuvos. Bet gobėjimas ir siauras tik prie savo naudos prisiriszimas viską gerą sugriauna.

O palaimintas Neemijau, mylėtojau savo brolių: nesujudino tavo szirdies tąs auksas ir gerybės ir toji garbė, antruoju būti po karaliaus, ir sviatą valdyti, ir nuo žmonių teip didelę garbę turėti — tą viską atstumei ir pamynei, kad tarnautum tėvynei ir savo broliams.

Geriaus norėjai pats būti pažemintu, kad ji galvą pakeltų, geriaus norėjai likti neturteliu, kad ji būtų turtinga. Dovanojai savo motinai visus savo džiaugsmus. Išzleijai ant jos visą savo laimę, jos prisikelimui ir praplatimui. Sekime tą paveikslą, savo paczių naudos neziurėkime.

Matatijas dėl savo vieszpatystės, kuri buvo paremta ant Dievo įstatymų, dėl nukreipimo nelaisvės karaliaus Antioko ir kitų paszalinų neprietelių savo sveikatą aukavo. Turėdamas szesziis sunus, mirdamas, ant testamento prisakė, kad nė vienas ant savo lovos nenumirtų, bet drąsiai už savo žmones, už Dievo įstatymus ir tikėjimą kariaudami, tėvynę gindami, numirtų. Ir paklause jo visi geri vaikai ir laimino jiems Vieszpatis Dievas daugelyje muszių, kuriuose nebuvo vilties išzaimėjimo, ir kariaudami vienas kitą drąsino: „Pakelkime nupuolimą musų žmonių, o kariaukime už musų žmones ir musų bažnyציą.“ Ir visi tie broliai karėje tapo užmuszti; sau mirtį atrado, o savo žmonėms ir tėvynei nupelnijo liuosybę ir išzganymą nuo tyronių. Ant jų szermenų žydai raudojo, teip kalbedami: „Kaip gi prazuvoje, galingi, kurie gelbėjote Izraėliaus žmones?“ Nė kokia nauda prie to jų netraukė, niekas drąsumo nepridavė, vientik meilė prispaszių brolių, tėvynės ir garbės savo žmonių.

Ne tik vyrai, bet ir moterižkes, turėdamas tą dorybę, dėl visuotino gero išszidėdavo savo sveikatos. Atsimenu tą dukterį Jafeto, kurios tėvas, kad

su didžiu pergalejimu grįžo išz karės namon, ji su savo draugėmis su bugnais ir džiaugsmu išzėjo pasitiktų.

Tėvas-gi susiėmęs galvą tarė jai: „Apgavai mane ir pati save, mylimiausia dukte: prisiekiau Vieszpacziui Dievui, jei duos man pergalejimą, kas tik pirmas iszsis išz mano namų, kad tą Vieszpacziui Dievui aukausiu ir užmusziu.“

O ji to nė kiek nepersigandusi tarė: „Kad Vieszpatis Dievas davė pergalejimą, o teip Vieszpacziui Dievui žadėjai, padaryk su manimi, ką žadėjai.“

„Bet, mylimiausia dukte, asztri smertis tau jaunai mergaitei? Bet esi vienturtė prie tavo tėvų? Bet esi teip jauna ir skaisti, visi namai nuo tavęs laukia džiaugsmo?“

O ji sako: „Nesznekek, visuotinis džiaugsmas ir laimė mano žmonių ir išzgelbėjimas jų nuo neprietelių visus tuos džiaugsmus užtemdo, su džiaugsmu jų išszidau, su džiaugsmu už tokią linksmybę atiduodu sveikatą.“

O neapsakomas gerumas ir meilė tėvynės, kas tave sziantdien sekioja! Meilė dėl visų gero pervirszija silpnas ir bailes mergaites, vyrus ir prastus žmones.

Kita Judita ką padarė? Buvo apgultas miestas Betulijos, žmonės išz bado ir troszkimo mirė, o ji pasigailėjusi žustanczių žmonių, ir savo sveikatą ir nekaltybę aukavo, kad išzgelbtų savo žmones. Ir laimino Vieszpatis Dievas, išzgelbėjo savo žmones ir pati paliko prie sveikatos ir nekaltybės, o amžiną garbę kaipo geradarės pas savo žmones įgijo.

(Toliaus bus.)

Mokslas tikejimo ir doros

PAVEIZDUOSE.

Sulasytas šis yrauris autorių kn. K. Riedel. J. Dr.

Lietuviškon kalbon vertė A. Kalnietis.

„TIEK O SUPRABI“ (Šv. Agus.)

(Tąsa.)

Dievobaimingi Rytų cecoriai, pradėdant nuo Konstantino Didžiojo, liki tam laikui, kuomet vakarų kryživiai apėmė Konstantinopolį, ir tenai lotynų cecorystę įkūrė (1204), surinko daug šventų daiktų ir laike tamė naujamjame Ryme. Tarp tų šventų daiktų vienu iš labiau branginamųjų buvo Viešpaties musų, Jėzaus Kristaus erškėčių vainikas.

Šventasis erškėčių vainikas tampa pervedtas į Paryžių.

Per penkiasdešimt septynis metus viešpatavo lotynai Konstantinopolyje, o šeši cecoriai, pradėdant nuo Baldvino I liki Baldvinui II labai sunkiai užsilaike ant sosto. Cecorius Baldvinas II, kuris užstojo paskui Joną Brienne, matydamas, kad sostapilėi gruoja pavojus — įpulti į netikėlių Saraconių, arba Grekų rankas, nusiuntė erškėčių vainiką savo giminaičiui šv. Liudvikui, prancuzų karaliui. Su tuo norėjo jįsi stilyginti tam valdonui už viską, ką tasai padarė apgynimui rytų viešpatystės ir Palestinos. Šv. Liudvikas nemenkai nudžiugo iš tos dovanos. Savo dėkingumą parodė tuo, kad iš savo turto išmokojo nemenką sumą, kurią rytų viešpatystė buvo kalta Venecijos respublikai, o kuriai už skolą buvo užstatytas erškėčių vainikas.

Didele tą brangenybę, kuri buvo uždaryta apipečetytoje skrynaiteje, paėmė du garbu vyrų iš šv. Dominiko zokono, tėvas Jokubas ir tėvas Andriejus, ir su palaidais, tam tyčia atsijūstais, nuvežė su didele pagodone iš Venecijos į Prancuziją.

Keli prancuziškieji istorikai, kaip paveizdan Viliumas iš Nangis ir Vincentas iš Beauis, su visomis išgalėmis aprašė tą visą iškilmybę. Šv. Liudvikas išėjo pasitikti pasiuntinių, nešančių erškėčių vainiką, ir ejo 5 mylias už miesto Sens. Drauge su juo ejo jo broliai, karalienė, motina, teip-gi diktas skaitlius kunigaikščių ir pralotų. Vainiką norėjo nunešti pats karalius su savo broliu Robertu iš Artois į Sens'o katedrą — ir tai atliko basas akivaizdoje nesuskaitomos žmonių mynios. Jo dievotumas ir ašaros plaukiančios jam iš akių, liudijo apie karštą tikėjimo jausmą, kurio pilna buvo jo širdis.

Iš Sens pernešė šventą vainiką su iškilminga procesija į Paryžių, į kurį atvyko Rugpūčio 11 d. 1239 m. Pats karalius nešė skrynią, o jam incinant į miestą, ėmė liaudi šaukti:

— Palaimintas, kuris ateina Viešpaties vardan ir kuris padarė, juog Prancuzija, įgydama teip brangią dovaną, tapo išaukštinta!

Karalius, o lygiai augštiejei valdininkai ir valdomieji, rodė tai relikvijai kuodidžiausią savo godonę. O kad tasai dievobaimingas valdonas buvo gavęs kuone tamė pačiame laike ir kitų šventų daiktų, kaip: ragotinės geležį, kuria Išganytojas sonas buvo pervedtas; dalį pinigų, kurias pavilgė į uksusą su tulzimi, prikišo Jam prie lupy; ir — didelę dalį tikrojo kryžiaus, todėl liepė savo rumuose pastatyti puikią kopyčią, pritinkamam sudėjimui tų brangių palaikų ir išstatymui jų viešam pagarinimui. Yra tai teip vadinamoji „šventoji kopyčia“.

Šventę erškėčių vainiko pernešimo apvaikščioja visoj Prancuzijoj Rugpūčio 11 dieną. Kad toji šventoji relikvija yra tikra, niekad niekas nesiginčio. 1793 metuose per revoliuciją išėmė tą vainiką iš skrynaite, kurioje per tiek amžių išsibuvo, padalino jį į tris daug-mazą lygias dalis ir drauge

su kitomis „šventosios kopyčios“ relikvijomis atidave dailos komisijai, o paskui tautiškamjam knygynui, kur iki 1804 metų buvo. Tuose tai metuose, pareikalavus Paryžiaus Arkivyskupui kardinolui Belloy, sugrąžino vainiką katedrai. Pirmą vienok jojo dalis buvo apžiūrėtos dvasiškiųjų, kurie vainiką pirmiaus buvo matę ir gerai buvo įsitėmė jo išvaizdą, — ir pripažintos tapo per tą pačias.

Dabar ant šventojo vainiko jau nebera akstinių. Teip yra dėlto, kad nuolatos lautzdavo nuo jo po akstiną ir dovanodavo vyvairioms bažnyčioms, kur tuosius akstinius garbino, kaip relikvijas. Vieną iš tų akstinių, paveizdan, padovanojo šv. Liudvikas Šventčiausios Panelės vyskupiškajai bažnyčiai mieste Puy, sostapilėje Velay apskrīčio. Katedrališkoji Tridento bažnyčia Tiroliuje nuo nepamenamųjų laikų turi akstiną nuo šventojo Jėzaus vainiko. Tasai akstinas pateko čia arba per kryživius, prie kurių prigulejo Tiroliaus narsūs karžygiai, o net ir Tridento vyskupai, arba — iš Paryžiaus į Tridentą. Teipso-gi Ryme šv. Praksedos bažnyčioje, kur yra J. Kristaus nuoplakimo stulpas, rodoma tris akstinai nuo sopulingo V. Jėzaus vainiko.

PASARGA. Iš kokio krumo buvo supintas Jėzaus vainikas!

Pagal padavimą, užsilikusį nuo amžių pas Jeruzolimos katalikus, tąj sopulingąjį vainiką nupynė iš tulo akstinuoto krumo, kurį botanikai vadina „Lyzium spinosum“. Bet Hasequist, mokintas botanikas, tvirtina, kad tą vainiką nupynė iš arabiškojo augalo „Nabka“. Verta paženklinimo priezastis, dėl kurios jis tai tvirtina:

— Greičiausiai, kad arabiškoji „Nabka“ — rašo jįsi, — davė medžiagą vainikui, kuris tapo uždėtas V. Jėzui ant galvos. Tasai augalas yra gerai žinomas rytų šalyse. Negalima buvo aprinkti tinkamesnio augalo tam tikslui, nes turi akstinus, miklias šakutes ir tamsiai žalią dažą, kaip vijoklės. Gali buti, kad Viešpaties priešai tyčia aprinko tą „Nabką“, nes labai panėšėjo į tąj augalą, kuriuo tankiausiai vainikuodavo cecorius ir vadus; idant tokiu budu prie Jo kentėjimų pridėti da įkirų išjuokima.

Šventieji laipsniai.

Vienu iš šventųjų Jėzaus kančios atminimų yra teip vadinamieji „šventieji laipsniai“ (trepai) (Scala santa), vadinami da teip-gi Pilotto laipsniais. Yra tai tie laipsniai (jų yra viso 28), kurie, pagal senovės padavimą, buvo sudo namuose Jeruzolimoje ir kuriais laipiojo kelisysk musų Išganytojas, kada turėjo stoti prieš sudą, aplaistydamas juos savo brangiausiu krauju. Todėl tąj palaiką pridera godoti, o drauge ir dievobaimingai garbinti.

Nuo ketviro amžiaus šventieji laipsniai tebėr Ryme. Sv. Alena liepė 28 laipsnius pervedti iš Jeruzolimos Ryman apie 326 metuose. Popiezius, Sergijus II, (valdė nuo 844 m. liki 847.) prisakė tuosius laipsnius padėti prieš Lateraniškosios bažnyčios dides duris.

Paskui jie buvo kilnojami da kelis sykius; paskutinį kartą prie Sikstaus V. Šitas Popiezius liepė juos 1589 metuose pernešti į garsią kopyčią „Sancta Sanctorum“ ir pastatyti čiaju prie inėjimo. Tojoj kopyčioj, kurią liepė pastatyti, surinko brangiausias relikvijas, esančias Ryme. Apie tą puikią kopyčią ir vedančius in ją „šventuosius laipsnius“ tai ką rašo tulas liudininkas, ką juos mate:

„Priešais Lateraną stovi pastatytas skyrium budinkas, toji garsioji kopyčia „Sancta Sanctorum“, šalia kurios stovi kitidvi kopyčės, kuriėdvi neteip svarbi. Penkeli laipsniai veda į tšias tris kopyčias, o treji į pačią kopyčią „Sancta Sanctorum“. Vidurinėje laipsniai taigi yra taisyšis, kurie buvo įtaisyti Pilotto namuose ir kuriais musų Išganytojas turėjo laipio-i po kelisysk.
(Toliaus bus.)

Galybe szvento Razaneziaus.

Istoriskas paveiksliškis iš XV amžiaus.

Pagal lenkišką.

— Tikiu tau..... tu apie mane nekuomet neabejojai... — tarė Dobieslavas ir su tais žodžiais truputį atsigavino. — O ponias vaivadienė kaip?

— Ir vaivadienė apie tą patį mislijo, ką ir aš..... ji tuojaus pasakė, juog tai visiškai kokio nors prasto žmogaus išmislas..... Turbut ir Jakušas apie tą patį mislija, nes laiška a. a. mano gimdytojo, rašytą vaivadieni, paslėpė; ir tik tuokart jam laiką parodė, kada aš sulyg moterystės su juom susigadinti nenorejau.

— Šv. Motina tave ir mane sergėjo ir išgelbėjo, — tarė Vitėcas su meile ir džiaugsmu pakeldamas akis prie šv. Motinos paveiklo.

— Kaip-gi mudu netikusiu tarnu tai Panelci už jos geradėjystės išsimokėsiu?

— Padėkavokiva dar-gi nors kartą tai saldžiausiai mūsų Globėjai — atsakė Halka ir sykiu su vyru atsiklaupus dievobaimingai pradėjo melstis.

Jakušas, kaip skaitytojai atmena, išbėgęs iš vaivadienės kambario, su dideliu rustumu inpuolė į savo kambarį, kame senis Budzivojus seniai jau jo laukė. Paskutinysis metys į savo poną akimi, sušuko:

— Tai vaivadienė ant greito šliubo nepavelijo?

— Pavelijo..... pavelijo? Bet..... Halka prieš šliubą nori dar rožančių atkalbėti.....

— Ve tau kad nori..... dabar ponas esi vėl prapuolęs! — sušuko senis. — Vėl rožančiumi nuo jųsi nori atsiginti ir ginasi.....

— Gana, gana! Tylek! Nebaugink tu mane! Aš pats kotik nesugriuvau, kaip apie rožančių ji man priminė, — kalbėjo Jakušas ne savo balsu. — Aš tos maldos bijau, bet bijau labai..... Labai persigandau, priešinausi, bet viskas ant niekų nuėjo..... ji žino, kokią rožančius tur galybę..... Bet aš pamislijau, juog turiu visą dieną ir dar naktį laiko..... Pasirengimas užėmė tik porą valandų, teisybė? Bet vėl-gi suzeistas teip greit parlekti negali, teip kaip mudu atsisukubinova.

Pasidarė tyla. Senis tarnas žiūrėjo per langą ant karietos, prie kurios keturi prikinkyti arkliai kojomis tik žemę ardė; jie buvo pasirengę tik lėkti, ant vietos pastovėti negalėjo. Tai vėl kreiva akimi dirsteldavo į savo poną, kuris neišpasakytai bėgy vienos valandos kitoniską budą buvo įgavęs. Jakušas-gi po kambarį iš nekantrybės tik sukinejosi, tai vėl nusistverdavo abiem rankom už galvos, ar už kardo, kuris prie šono prikabinatas tik žvilgėjo.

Tokiame padėjime praslinko visa valanda laiko, kuris Jakušui kelias metais pasirodė ir ant jo nelaimės suziedotinė vis dar negrįžo. Kelis kartus buvo pašokęs bėgti prie vaivadienės su prašymu, kad paskutinioji Halkos neatbutinai pašauktų, bet Budzivojus jį sulaikydavo ir prašė, kad nusiramintų. Antgalo Jakušas išbridęs iš katrybės, pasiuntė Budzivojų į daržą pažiūrėti, kas tę su Halka atsitiko.

Senis tarnas ilgą laiką negrįžo; tačiau antgalo be dvasios įsprudo į kambarį pas Jakušą ir baisiai sušuko:

— Pasitrauk, mano pone! Pasitrauk iš čia! Vitėcas pargrįžo..... Jau ten abudu rožančių kalba..... tave dar užmuš!

— Ar tu pasiutai! — pašaukė persigandęs Jakušas, ir umai išbalo. — Vitėcas suzeistas, sergas.....

— Neteisybė! Jo nesuzeidė, bet vietą jo, jo drauga, kuris su juom jojo, Vitėcas rožančių kalbėjo..... girdi? ro-

žančių kalbėjo, pertat jo nepasieksiai..... Ji teipgi rožančių kalbėjo.....

— Rožančius jį vėl apgynė? rožančius? — bambsejio Jakušas ir pradėjo drebėti.

— Rožančius, rožančius! paantrino Budzivojus. — Pirmaius pats, pone, pražūsi, negut jiemdvim kę nors galėsi padaryti! Aš jums visadą tą patį antrinu.

— Rožančius..... rožančius... — kalbėjo Jakušas, taritum pats nežinodamas ką ir rankom per veidus traukdamas, kaip norėdamas naujų spėkų atgauti.

Netrukus netikėtai vėl visas sudrebo ir paklauskė:

— Klausyk, seni! Ar jis kažin žino, kad aš ant jo buvau užpuolęs?

— Ne; jis mislija, kad kokie tai žmogudžiai..... Bet jus, brangus pone, iš čia nešikits, kol dar laiko yra.

— O kam aš dar turėčiau bėgti? Kodel? Ar tu pašėlai mane teip bauginti? O, mūsų šitos kovos dar pabaigos nematyti..... Aš apie jį palieisiu tokias žinias, apie jo su armenų suokabą ir kitką, kad jis turės neatbutinai galą gauti..... o aš tuomtarpu..... turiu Strončiaus prizadą..... jis Halką mą pavėdė, o Vitėčią žmogudžiu pavadinu. Jis gali gana storai už tą atsakyti, o tu ar to-gi nenoretum?.....

— Aš jus, pone, meldžiu, prašau, užkeikiu — perkirto Budzivojus, — susimylekit ant savęs ir juodu ranybėj palikit, nes viskas bus per nieką! Gana jau pirm to visko buvo! Naudokis dabar iš to sumišimo, kuris čia tuojaus prasidės, ir patylomis pasitraukit..... Nors tuom jiemdvim ką blogesniu padarysit, nes jie mislija, juog čia apsirinkias nemenkas..... Strončiaus apsudijimas neteisingas. Gana jau tų melagysčių! Gana paniekimui! Gana niekdarysčių! Pasitraukit ir eikit, nes nieko čia gero nenuveiksit, bet tik savos ir mano dušią prarasi — šaukė nepalaidamas senis ir jo balsas ir meldžiančio, pavirto į prisakantį.

Bet Jakušas pažiūrėjo ant jo su paniekimu ir su pasididžiavimu paklauskė:

— Tu ištikrujų, seni, pašėlai! Bet tik dėl tavo ištikimybės aš tau visos žodžius atleidžiu..... Dabar klausyk, ką aš tau prisakysiu.

— Ne! Tylek! Tylekit, klausykit ir darykit, teip kaip aš jųsi prašau! Nes aš..... aš nepaveljsiu, kad jiems ir ant toliaus įvairias priekabas darytumet..... nes viskas yra niekai! Pirmiausiai jiems prisakykit, kad šv. Panelės nemyletų, jai netarautų, ne godotų šv. rožančiaus ir kaip tą viską papasekmingai atliksit, tuokart meskitės ant jų ir tuokart aš pats jums da padėsiu..... Bet koliaik juos šv. rožančius saugoja, nė nemislyk apie juos, mielas pone! Ar girdite? jau nė nemislykit, nes aš nepaveljsiu!

Jakušo kantrybė jau iki pačiam dugniui likosi išsemta; pagėdęs piktumas jame it liepsna išoko ir tokiame padėjime su sugniauztom kumšėiom prišoko prie Budzivojus ir pašaukė:

— Niekniek! zalty! ar ir tu dar priešinsies.....

Bet umai nusistebejęs nutilo, nes pamatė, juog senis Budzivojus išgirdęs jo žodžius, pasiravė ir išsitiesė, taritum į kovą. Po jo užtylejimui, senis prisirišęs prie Jakušo ir, uždėjęs jam ant peties ranką, storu ir drutu balsu tarė:

— Klausyk pienburi! Teip tuojaus daryk, kaip aš tau liepsiu! Sėsk ant arklio ir nešikis kur į Multanus, į tę, kur su ją norėjai išbėgti..... Ir čia jau nekuomet daugiau rėpasirodyk! Nekelk rankos ant Vitėčio ir jo moters! Ar mažam nenori klausyti? Buk, pasilik čia, o aš eisiu ir tuojaus apsakysiu, kas tu do vienas esi!

(Toliaus bus.)

Žinios iš pasviečio.

Rymas.

20 diena Vasario Popiežius Leonas XIII apvaikščiojo 25 metų sukaktuves regimai valdimo šventai, apasztaliska Bažnyčia. Paskirtoj dienoj didžiausios žmonių minios susirinko atiduoti Seneliui prigulincius sžloves. Tą dieną oras buvo stebuklingas, kuris prie izkilmingo apvaikščiojimo teipgi nemenkai prisidėjo.

Popiežius iš pat ryto atsikeles, pasizūrėjo į dvarą priesiai szv. Petro Bažnyčia, kurią saulė savo auksiniais spinduliais buvo apszvietus, tarė į susirinkusius: „Man pasirodo negalimu daktu, kad asz buciau galėjęs 25 metus czia perleisti.“ Ir daugiau nė vienu žodžiu nieko nepasakė apie savo liuosą pasidavimą, kad tiek laiko tuose murose pragyventi. Jug bėgyj 25 metų Popiežius nė sykį iš Vatikano murų nebuvo pasitraukęs. Labai linksminosi iš giedros dienos laike jubilejaus. „Kas do linksmas rytas,“ suszuko skaitydamas nekuriuos iš visos pasaulės telegramus ir velijimus.

Beatifikacijos salė buvo pilnuntele rymiszkų aristokratų, diplomatų, zokoininkų ir kitų. Tarpe susirinkusiųjų kur nekur buvo matytis Popiežiaus sargyba, dažiurinti tvarkos. Tarpe diplomatų visiems buvo matomas grovas Almodovar, kaipo Ispanijos karaliaus specializkas tos dienos pasiuntinys. Sales duryse susigrudimas buvo neiszpazakytu, tacziaus niekam jokio keistaus atsitikimo neatsitiko. Salėj buvo girdėtis beveik visi pasaulės liezuviai, kaipo prie bokszo Babilionijos.

Netrukus prasidėjo ir didis nuo seno laukiamas apvaikščiojimas. Minios žmonių, kaipo salėj, teip ir ant dvaro it vilnys pradėjo judėti, siubuoti, kada kliksmus iszgirdo: „Lai gyvuoja Leonas! Lai gyvuoja Popiežius — karalius! Tie szauksmai ženklino prisiantiantijj patį Popiežių. Antgalo visi pamate sedintijj „sedia gestatoria“, augsztai ant siubuojancziųjų tukstanczių žmonių galvų. Jį nesze labai pamaži ir jis abiem pusėm susirinkusius tik laimino. Apsirengęs brangiais rubais, ant galvos tiara (pasaulės krikščionių dovana). Heroldai sidabrinėmis triubomis dave ženkla, apie Popiežiaus į salę pribuvimą.

Kada Popiežius sėdo ant savo sosto,

szeimyna Pecci (Popiežiaus giminės) atsisotojo po deszinei pusei, o grovas Almodovar — po kairei, tuokart kardinalai pradėjo skaityt svarbesnius pasaulės pasveikinimus. Laikė skaitymų kardinalas Rampolla szv. Miszias laike. Po viskam Popiežius dar kartą visiems susirinkusiems savo apasztaliską palaiminimą suteikė ir tarpe kliksmų „Lai gyvuoja Leonas“ apleido salę.

Prancuzija.

Antgalo pasirožo, juog nekadejaus Combeso ministravimo ir viezpatavimo dienos tapo paskaitytos. Pirmiaus visi socialistai, masonai, bedieviai ir liberalai visoj Prancuzijoje negalėjo atrastį žmogaus per jį, kuris butų galėjęs su szv. tikėjimu teip asztriai ir begėdiszkai kovoti. Dabar visi jo draugai jį vadina nekadeju ir apgaviku ir išz tarpo ministierių žada jį iszpraszyti. Po atlikimui nekurių reformų, visi draugai jo prasze, kad jis, Combesas, su Bažnyčia visiszkaiki atsisiktų ir kad valdzia nė jokio su dvasiszcija susineszimo neturėtų. Combesas su tokiu darbu pasipurtė ir ant ministierių susirinkimo teip iszsitare: „Nesitikiu, kad daugumas isz prancuzų butų užganėdintais idealais, kokius jau nuomėnei mokslainės duoda. Religijos idejos, tikas tik katalikiszka bažnyzia gali platinti — neatbutinai reikalingos.“ Po tų žodžių visi masonai ko nepasiuto ir Combesą visiszkaiki iszniekino. Antgalo nekurie ant jo susimylėjo ir iszikejo dar jam, juog j's nemeses su bažnyzia kovos ir užbaigses visiszkaiki apie zokoinikus istatus. Masonai tuojaus persiskirs į dvi partijj ir visą respubliką į niekus pavers.

Balkanu pussalis.

Apie Turkijos kariaunos mobilizaciją ir pertraukimą diplomatiskų susineszimų su Bulgarija, nekurie laikraszcziai užgina, juog tas viskas yra iszmislu, bet nekuom kitu. Pripazįsta, juog turkiszkas komisiorius isz Sofijos nuvyko į Konstantin opilę, kad praneszt pacziem sultonui apie macedoniszko revoliucionieriszko komiteto stovj, apie skaitlij emigrantų, iszbėgusių isz Macedonijos vilajetu. Po sudėjimui raporto, komisiorius Ali Feruhi vel į Scfiją turės pagrįžti.

Turkiszkioji valdzia kloja visas savo spēkas, by tik pasikelimus szep teip sulaiykiti, nes jai praradus Balkanu pussalį, bus praradus ir visą savo Europoj vieszpatavimą. Iszpradžij sultonas

norės, kad tuos visus ermyderius ramiai sau nutrinti, bet jeigu kartais nenusi-sektų, pakels savo seną kardą, o prie to beveik kiekvienam kaime atsiranda peksztininkų skyrjai.

Turkų laimikis, juog szioji ziema perdaug asztri, pertat sultonas iki men. Balandzio prisigabėnės isz visur kariaunos gales gerai laikytis.

Paskalos eina, Czarnagorija, Serbija ir Bulgarija iszvien prieszai Turkiją ginkluojasi ir kiekvienu szalissuo turko szį tą žada iszplėszti.

Ispanija.

Ispanijos valdzia neperseniai iszskverbė į tulą murinį, Valencijoj, namą, kuriame karlistų visa amunicija buvo sukrauta. Karlistai tai yra tokie poneliai, kurie dabartinę vieszpataujanczią karaliaus giminę isz Ispanijos nori iszvaryti. Likosi atrasta 65 skrynios su paraku, 50,000 patronų, 141 szvadyklė sistemos Remingtono ir dar daugiau kitokių daiktų. Valdzia atrastus daiktus suėmė ir iszvežė. Visiurėdnninkai mena, juogei tos szvadyklės, yra kaipo pabaiga nedavežtų, nes tukstancziai pana-szių ir kitose vietose gali atsirasti. Pradėti jautrus tirinejimai. Eina paskalos, juog tos szvadyklės yra vokiecių prisziustos. Vokieciai visur su savo nosimi turi isziskiti.

Norvegija.

Norvegija su Žuvedija dabartiniau laike it katė su szunim gyvena. Ivairūs Norvegijos politikieriai ant kiekvieno isz susirinkimų duoda savo tautieciams gerai suprasti, juog ateinant pavasariui norvegieciai privalo prie rubežių susirinkti. Ko jiems truksta ir ko jie nuo Oskaro II reikalauja, sunku žinoti, tacziaus nekurie mena, juog jie nori isz po karaliaus jungo iszlysti ir sutverti patvaldyste, o dar kiti tvirtina, juog jie nori savo locnus pasiuntinius užrubežiuose turėti. Nesunku palaukti pavasario, pamatysim kokius įsiai szįmet mums kaprisus parodys.

Anglija.

Karalius Edvardas dalyvavume savo moters karalienės Aleksandros po deszinei ir kunigaik. Valijos po kairei pusei, trumpa savo nuo sosto prakalba atidarė parlamentą. Tas atsitiko 18 dieną Vasario. Savo prakalboj karalius iszgi-ria savo valdzią už susitaikymą su Venezuela, perbėga Macedonijos judėjimus ir norėdamas įvesti Macedonijoj atsa-

kanczias reformas, duoda sultonui moraliszka pagelbą ir tt. Primena Aprikos karę ir už jos dabartinę tvarką iszkelia į padanges ministerį Chamberlainą. Džiaugesi Indijų ciesorum Delhi ir paibaigoj paaiszkina apie irliandeczių naują įnesimą sulyg mokslo Londone jų jaunuomenės.

Isz visur.

Peterburgas. Nakties laike vagiliai įsikraustė į szv. Izaoko cerkvę ir tula stebuklingą paveikslą apiplėszė. Bledies padarė ant 50.000 dol.

Londonas. Anglijos garlaisvis „Kelvinside“ upėj Para paskendo. Kapitonas ir asztuoni marininkai mirtis gavo.

Konstantinopolė. Sultonas kreivom akim žiuri ant amerikonzskų missižonorių, kurie jo kraszte nori įsteigti savasias kirksczcioniszkas mokyklas.

Stokholmas. Pagelbinis žuvėdų komitetas, gubernatoriui provincijos Wasterbotten ant nupirkimo sėjai grūdų persiuntė 10.000 dol. Pusę tų pinigų sudėjo žuvėdai-amerikonai.

Rymas. Vulkanas Stromboli nuo dulo laiko gyventojus jau isztikrųjų pradėjo bauginti. Kalnas augsczžio turi 921 metrą, isz kurio iki sziam laikui tik dūmai veržėsi, bet dabar ir pelenai pasirodė.

Vienna. Isz Grecijos raszoma, juog tuloj cerkvėj atsibuvo kokio tai popo szliubas. Laike tos ceremonijos nuo deganczių žvakčių nuotakos drabužiai užsidegė. Nabagė jaunoji teip apsvilo, kad didziuose sopuliuose tą paczią diena pasimirė.

New York. Austrijos pasaziierinis garlaisvis „Margaretta“ iszejo isz Triesto į New Yorką ir porą dienų susivėlino. Susivėlinimo priezastimi buvo 18 sicilieczių ant garlaidio pakeltas maizštas. Poruczniakas, prižiurintis tvarkos, su pagelba marininkų maiztininkus retėziais apkaustė ir Italijos konsului atidavė.

Barcelona. Ant anarchistų susirinkimo, tulas vokiėtis inžinierius prisiege ciesorių Wilhelma nuzudyti. Porą są-

vaiczių jis iszbuvo Barcelonijoj, o paskui nusidavė į Angliją.

Vienna. Korpusas kariaunos, što vintis ant turkiszko rubeziaus, skaito 40.000 įvairių kareivių. Tarpe jųjų atsiranda pulkai, sumobilizuoti Bosnijoj. Bosnijos kareiviai dega isz nekantrumo, by tik greicziau su turku stoti į kovą.

Londonas. Turkijos ambasadorius, Anglijoj, stengiasi kiek galėdamas angly valdziai prisigerinti, idant laike kokio nors ant Balkanų pussalio triukszmo, gautų sziokią tokią pagelbą. Su tais mieriatis beveik kasdienas su lordu Landsown turi ilgus pasikalbėjimus.

Peterburgas. Laike tulų prekėjų puotos ant salės antro gyvenimo atsitiko didi nelaimė. Ant balkono jaunuomenė gėrė szampaną, o ant apatinių triepų kita partija szoko. Per neapsižirėjimą bonka su szampanu krito ir vieną paną ant vietos užmuszė.

Varszavas. Tomis dienomis Lenkijoj del stokos zokoninkų tapo uždaryti tris klisoztoriai: Tėvų Dominikonų Gidliuose ir Reformatų Pinczuose ir Pilicoj.

Rymas. Italijos užrubežinių dalykų ministeris neperseniai parlamente apreiszė, juog jis višas savo spēkas padėszęs, by tik nė viena isz Europos vieszpatysczių Balkano pussaliu nepasinaudotų.

Meksikas. 24 Vasario, po pietų, vulkanas Colima pradėjo verztis. Nieks isz aplinkinių neatmena tokio umo ir trenksmingo verziuosi. 12 valanda buvo girdėtis tik smarkūs žemės drebėjimai, o apie 5 val. vulkanas truko.

Peterburgas. Caras finlandieczių pasigaillėjo. Prisakė, idant tuojaus pradėtų dirbti gelezinkelij isz Indensalmo į Kajaną. Tuomi sako pagelbėsės badu vargstanczius finlandieczius.

Krokavas. Del atidavimo prigulincziuos szlovės szv. Baznyczios valdonui, Leonui XIII, iszbuvusiam laimingai ant szv. Petro Sosto 25 metus, isz Poznaniaus 20 Balandžio į Rymą važiuos pilgrimai lenkai (tarpe kurių ir lietuvių atiras. Red.)

Rymas. 7 diena Vasario, dienoj metinių sukaktuvių Popieziaus Piuso

IX, Siktų koplyczioj atsibuvo graudi dievmaldystė. Popiezius Leonas XIII ant dievmaldystės teipgi dalyvavo.

Isz Amerikos.

Viena fantazija.

Laporte, Ind. Astronomas A. Young neperseniai apgarsino pásaulei, juog jis su savo įvairiomis astronomiszkomis prietaisomis atradęs ant saulės didziausius kalnus ir uolas; dar priduria, juog ir augalai kuograziausiai tē auga. Tvirtina, juog visokios kvjetkos ir zolelės ant saulės daug gražesnės negut ant žemės ir juog tē turbūt žvėrys vieszpatauja, kadangi neiszpasakya daugybė augalų auga. Atradęs antgalo ir vietas, kame ir žmonės gali gyventi, tacziaus persitikirinimų jokių neturi. Kas kaip moka, teip ir szoka. Argumentuoti neiszpuola, nes tereoskopai, spektroskopai ir kitokie observatoriszkieji instrumentai savo tarnus tik dykai į kapus guldo.

Didelė klaida.

Bracebridge, Ont. H. Johnson isz Toronto, esantis girių kirtėju Kanadoj, tulą vakarą nuslinko į miestą ir drutai iszsitraukė. Sunku girtam buvo grįžti pras savo draugus, todėl netoli nuo savo draugų sodybos, girioj, parvirto sniegan ir užmigo. Draugai nuželvegė sniege ką tokį juoduojantį, o tai buvo Johnson'as, pamislįoj, juog tai luokis miega ir isz szaudykklės užmuszė. Nabagas nė nepasiraivė, kad 4 kulkos perdēm nu-garą perdrožė.

Vieszbuozio gaisras.

Cedar Rapids, Ia. Laike vieszbuozio Clifton gaisro 10 ypatų prazuvo, o per 20 sunkiai likosi apdegintų. Gaisro priezasties nieks nežino, tik nekurie mena, juog nuo elektrikos ugnis pasidarė. Namas buvo ant trijų lubų, medinis ir isz vidaus plytomis iszkrautas. Bėgyj kelių valandų tik kruva griuvsčių riogsojo. Sudegė vieszbutis ir su juom sykiu isznyko vieszi biaurys susirinkimai.

Angliakasių arbitracijos sudas.

Philadelphia, Pa. 16 diena Vasario sudo salėj priesiai arbitracijos komisija kalbėjo anglių kompanijos Philadelphia Reading prezidentas G. Baer, kuris visų akyse paskandino ir paniekino įvairias darbininkų organizacijas ir unijas, sykiu kuolabiausiai isgyrdamas kompanų geras szirdis prie angliakasių ir kad pa-

saulej trustai sutverti vientik todėl, kad ant darbininkų susimylėti ir kad jie visi bado nenumirtų. Pripažino jis, juog niekiausia darbininkų unija yra unija angliakasių, kuri valdžią turi nemieruota, taciaus su pinigisžku padėjimu niekam nederanti. Toliaus, pasakojo, kad ne unija tai szandien visi gyventojai anglių bado nekęstų, bet tai darbininkai vis tai padarę. Antgalo nesidrovėjo pasakoti, juog angliakasiai daugiausiai už kitus darbininkus uzdirba ir maziau kasdieną valandų darbe praleidžia. Baer pamiršo pasakyti, kiek tai jaunų vyrų po žeme savo sveikata, o tankausiai net ir gyvastį praranda. Jam tas visisžka nerupėjo. Atsietų jam paciziam paszeveluoti nors keletą valandų, tuokart pats pasilikyt pirmu darbininkų užtarėju. Jis kalbėjo per 5 ir pusę val., potam pradėjo apginęjas Darrow isz Chicagos. Darrow kaipo paskutinis angliakasių apgynėjas, daug placziau apie angliakasių padėjimą iszaisztkino. Jis nurodė, kaip jie daug turi kruvino prakaito iszlieti, kolaiik ant mazo juodos duonos kšnelio uzsidirba; jis kasdiene palieka pavojų savo moterų su vaikais. P. Darrow iszparodęs trumpai, bet aiskiai ir asztriai visus nelaimingus atsitikimus, kokie tik tarpe angliakasių atsiranda, pareikalavo nuo sodo, kad ant tų varguolių susimylėtų. Nes tik algos pakėlimas ir valandų sutrumpinimas angliakasio likimą sziek-tiek gali pakelti.

P. Darrow kalbėjo dvi ir pusę valand.

Splaudimas uždraustas.

St. Louis, Mo. Nuo 1 dienos Kovo likosi priimti įstatai, idant ant gatvių jokių neszvarių daiktų nemėtyti ir visisžkai nesziaudyti. Kuris tas tiesas peržengs, amerikoniszkai bus nubastu.

Val „kunigas“ atsirado.

Tulas Szemborskis, kadaisiai buvęs tamsuolių daktaru, szandien atsiranda apielinkėse Worcesterio, Mass., ir persirengęs į kunigus, žmones apgaudinėja. Jis kolektoja ant Popiežiaus jubilejaus ir kitų katalikiszkų reikalų. Jis priesz kelis metus isz Pennsylvanijos buvo atvykęs į New Britain ir tuloj aptiektoj dirbo, bet isz tų jį iszgujo, o dabar nuo nekurio laiko traukosi po Massachusets valstiją. Apsiginkluokit, lietuviai, szluotomis!

Keista liga.

New York. 38 metų nekoksai J. Berlinor pasimirė labai keista ligą, juog nei viens isz gydytojų negalėjo įspėti

kas tai do liga būtų. Serganciojo Berlinoro visa kuno oda pavirto į juoda, kaip nigerio, ir kaskartas spēkos vis mažinosi. Visą metą jis gydėsi, ir jokiš gydytojas jo ligos nepažino.

Susivien. L. R. K. reikaluose.

8-me numeryje „Žvaigždės“ atskaitoj po antgalviu „Kasos stovis“ isiskverbė žymi klaida, t. y. nepadėta jeigos Gruodžio m. 1902 m.

Gruodžio m. jeiga buvo tokia:

Už koterį parduotą	\$5.00
Nuo kuopų:	
So. Boston, Mass.	13.75
Dr. V. Valan., Shenandoah, Pa.	2.50
Cleveland, Ohio	3.00
Shamokin, Pa.	3.00

Viso \$27.25

Tokiu budu iki 1 Vasario 1903 likosi kasoj ne \$3541.55, bet \$3568.80.

K. Radzevicius, kasierius.

Lietuviu Demokratu Partija.

(Pabaiga.)

3. Sulyg žmonių valdymo.

Turi būti įvesta sauvaldystė miestuose, valsčiuose ir visame kraszte.

a) Valdžia turi prileisti lietuvius katalikus prie visų vietų: suduose, administracijose ir tt.

b) Seniunai, vaitai, sudžios, rasztninkai. mokiniojai, turi būti renkami isz tarpo lietvių.

c) Pavietų virszininkai neprivalo kieszis į valszių reikalus.

d) Sodiecziai turi būti sulyginti tiesomis su kitais luomais ir vietą dabartinio valsziaus turi užimti visuluominis valszius.

e) Lietuvoje turi būti įvestas visuluominis seimas, kuriame pasiuntiniai spręstų apie sziuos dalykus: 1. aprupinimą Lietuvos ekonomiszkų reikalų, 2. aprupinimą žmonių apszvietimo, 3. aprupinimą žmonių gydymo ir higieniszko užsilaikymo, 4. paskyrimą mokeszių ir jų iszskirstymą sulyg kiekvieno turtingumo, ir 5. visus kraszto reikalus, leistus apsarvastymui.

4. Sulyg parapijų sutvarkymo.

a) Parapijos turta turi valdyti iszrinktas komitetas arba sindikas.

b) Komitetai turi rupintis apie parapijos iszlaidas su žinia ir pritarimu parapijos sueigų.

c) Visas pelnas už bažnytinių patarnavimų, aukos ir tt. turi eiti į parapijos kasą.

d) Komitetas samdo visus bažnycios

tarnus ir iszmoka algas kunigams.

5. Sulyg ivairių luomų prilaikymo.

a) L. D. P. rupisjs lygiai apie visų luomų tautiszkai politiszkus reikalavimus, bet ypatingai rupisjs apie reikalus miestų ir kaimų darbininkų, smulkžemių, bežemių, sodieczius, smulkius amatininkus ir pramoninkus.

b) Tarp miestų ir kaimų darbiuinkų L. D. P. platšs luominį ir politiszką susipratimą, nesiskiszdama į jų organizacijas. Rupestį apie luominis jų reikalus paveda Liet. Socialdemokratiskajai partijai.

c) Sodiecziai privalo gauti sziuos palengvinimus:

1. Ukiniškai ir visi lietuviai turi turėti tiesą pirkti sau žemės, miszkus ir tt. kur nori ir kiek nori, be jokių suvaržymų.

2. Mokesziai, imami iszpirkimu žemės, turi būti panaikinti.

3. Kelių taisymai ir kitos naturaliszkos pareigos turi būti panaikintos.

4. Ukiniukų tiesos turi būti sulygintos su kitų luomų tiesomis.

5. Valdžia turi palengvinti sodiecziams iszsiskirstymą į viensėdzius.

6) Sukonfiskuoti dvarai ir miszkaj turi būti sugrąžinti savininkų įpediniams arba jiems nebėsant iszdzalinti bežemiams Lietuvos darbininkams.

7) Tiems pat darbininkams turi būti iszdzalintos valdziai prigulinczius žemės.

8. Starovierų, buvusių kareivių ir kitokių negeistinių kolionistų į Lietuvą valdzia siųstį daugiau neprivalo.

9. Valdžia privalo įvesti lengvą kreditą nusipirkimui žemės, jos pagerinimui ir tt.

10. Valscziai turi užlaikyti patarėjus agronomus, kurie mokintų žmones geresnio iszdirbimo žemės.

11. Kiekviename paviete turi būti įkurtas zemdirbystės, sodininkystės ir bitininkystės mokyklos.

12. Valdžia neprivalo kenkti ukininkų tveriamoms draugystėms, sindikatams ir tt.

d) Amatininkus, pramoninkus ir pirklius reikia saugoti nuo isztautėjimo.

e) Apginimu dvarponių ir kunigų reikalų L. D. P. neužiima, bet reikalauja; kad jie būtų lietuviais.

III Taktika.

Po visą Lietuvą reikia tvorti-atskiras kuopeles, rupinancziasis apie praplatinimą po Lietuvą virszimnetų politiszkų ir medegiszkų reikalavimų.

Tam tikslui reikia platinti politiskai-tautiską literatūrą, užvesti pasisuznekėjimus, skaitymus, teatrus, gegužinius, tautiskąs šventes ir tt. Po Lietuvą vaikščios ir rupis apie tautiską ir politiską žmonių gaivinimą tam tikri agitatoriai.

Ypatingai rupis L. D. P. apie jau numenę, idant neisztatūtų, bet išaugtų ant naudingų lietuviszkai tautai vyrų. Ta pati partija rinks aukas leidimui į mokslą neturtingos jaunumėnės ir šelpes nukentėjusius nuo valdzios, delei tautisko ir politisko darbavimosi.

„Varpo“ redaktorius pavadino viršprivistą programą nemoksliszką, nes nesitaiko prie Marx'o maksimos: „szalia, turinti augstesnę pramonę, rodo keliaį szaliai, turinčiai mažesnę pramonę.“ Redaktoriui rodosi, kad Lietuvos kulturizskas kilimas turi remtis ant sekancio įstatymo: „kiekvienos jaunos tautos kulturizskas kilimas tai yra, apskritai, ne kas kitas kaip sekimas pedomis augščiausiu pakitusiu tautų.“

Trumpiau ir aiszkiau sznekan, akyse „Varpo“ redaktoriaus Lietuvos kulturizskas kilimas turi remtis ant pamėgdžiojimū Vakarinės Europos. Teip kadaisiai mislijo Varszavos lenkai – progresistai ir iszdırbo bergždžia varszavinį pozitivismą, kurs, reikia žinoti, jau seniai būtų subankrutijęs, jeigu jo dar lygsziol neprilaikytų... žydai.

Kas pasirodė netik nepraktiszką, bet ir bledingū pas kitas tautas (szitame atsitikime, pas lenkus), to nereikia siulyti lietuviams. Pamėgdžiojimū turime jau perdaug. Neapkentimas pav. katalikizskos (ne protestonizskos ir ne žydiszkos) dvasizskijos yra paimtas nuo maskolių ir lenkų progresistų, o szie buvo juo persiėmę nuo prancuziszkų radikalų. Brukimas lietuviams pas civilizizotas tautas palaidoto materializmo yra pamėgdžiojimū netiek vokiecių, kiek maskolizskų publicistų, gyvenusių apie 1860 m. Platinimas po Lietuvą socialdemokratizskų idėjų vardan užtarymo lietuvių-darbininkų yra paimtas nuo vokiecių, bet nuo lenkų ir maskolių. Lietuvoje lietuvių-darbininkų — imant žodį „darbininkas“ socializskoje prasmėje — yra tik saujalė ir jie ant Lietuvos tautisko nė ekonomizsko nė kokio kito gyverimo jokios įtekmes nedaro, taigi ir platinimas socializmo tarp lietuvių yra tiktai pamėgdžiojimas kitų tautų.

Ne pamėgdžiojimū, bet persiėmimū tais dalykais, kurie musų gyvenimui tinka, Lietuvai reikia.

Ikinyti į svetimą jungą, neturedami net to žiupsnelio politizskų tiesų, kurias turi kitos Maskolijos tautos, atsiradome labai nepavydėtina padėjime. Tautizskam pakelimiui savo tėvynės priversti esame vartoti nelegalizskus budus; ekonomizskas pakilimas yra suvaržytas visokiais neprielaikiais įstatymais ir slaptingais cirkuliarais, bet vis ne teip, kaip pav. literaturos kilimas. Partijai, kuriai rupi visų lietuvių gerovė — o tokia girisai esanti Liet. Dem. Partija — tautizskam, protizskam ir ekonomizskam Lietuvos pakėlimui reikia naudotis lygiai legalizskais, kaip ir nelegalizskais būdais. Juk ir Maskolijoje galima kaipkada įsikurti kooperativizskas krautuves, tvertis ukizskas draugystes, galima praszyti lengvo kredito. Galima teippat be jokios bausmės atstatyti nuo viokto netikusius rasztininkus, vaitus ir mokiniojus. Galima praszyti leidimo lietuviszkos spaudos, įvedimo lietuviszkos kalbos į mokyklas, atidarymo Vilniuje universiteto ir tt. Legalizski pasiprieszinimai neteisingsiems valdzios paliepiams yra neretai ir gi pasekmingais. Tegul L. D. P. tiktai pasiklausia gero advokato, o be abėjo atras ne vieną būdą legalizsko darbavimosi Lietuvos ypac ekonomizsko pakėlimo.

Budinimas tautizskos sąmonės, platinimas apzvietimo lietuviszkoje kalboje priguli lygsziol prie nelegalizskų darbų. Czia priklauso platinimas po Lietuvą užsieninės literaturos (iszėmus kvailinancias prastus žmones bedieviszkas knygeles), užlaikymas agitatorių ir tt. Agituoti gyvu žodžiu ir rasztais reikia apie tokius dalykus, kurie nekeltų nesutikimū tarp pacių lietuvių ir kurie gali būti lengvai arba netolimoje ateityje įvykdinti. Taigi mėš iszprogamo L. D. P. iszmestume kizimizsi į parapijos reikalus (sudarytas jis sulyg susitvėrusių katalikizskų parapijų iszeivystėje nekatalikizskuose kraztuose), reikalavimą: įvedimo Lietuvoje visuomninio seimo, iszdelnimo valdziai prigulincijos Lietuvoje žemės bežemiams darbininkams, uždraudimo Lietuvoje tvertis kolonijas staroverių ir kitų nepageidaujimų gaivalų, apskritai imant tų visų dalykų, kurie nors yra mums labai pageidaujiami, bet szioje valandoje neiszpildomi.

Ant galo pora žodžių apie luomos.

Lietuvoje yra badi keturi luomai: bajorų, kunigų, miesteczių ir sodiecių. Sulyg įstatymū turi jie ne vienodas tiesas, bet, po teisybei, ne labai kuo skiriasi kits nuo kito. Luomai yra tai palikimas viduramzių ir reikia juos panaikinti; reikia panaikinti privilegijas, kurias turi kai kurie luomai, teip lygiai, kaip reikia panaikinti įstatymus, varžanczius vienai ar kitaip visus luomos. Jeigu L. D. P. szauksmu yra: „Lietuva lietuviams“, tai jos pareiga turi būti rupintis apie reikalus visų luomų, nors pamatu tų rupesczių gali būti ypatingai reikalai zemesniųjų luomų. Kur reikia, tē partija privalo ginti ir augstesniųjų luomų reikalus. Kelti kersztus parapijose tautizskai partijai nepridera.

Tiek musų patėmijimų apie naują partiją.

TEMYKIT, LIETUVIAI!

☞ Lietuviszka fotografiju dirbtuve ☞

370 Bedford ave. 370, Brooklyn, N. Y.
antras namas nuo naujojo tilto.

Savo mokslus pabaigiau Vilniuje, o paskui dirbau garsingiausiose dirbtuvėse uzrubejij.

P. Hordus.

SERGANTIEMS

Garantuojame pilna isgydymą.

Pasiekmingiausiai gydan visokias paleptas ir pavirzimas ligas, kaip antai ligas szirdies, plauzcius, inkstus, pilvo, galvos kraujotakimū, silpnas atmintis, dvasizskas nusilpimas, lyriszkas silpnymas, szvėrimas, sutinimas, veiki, tikzcas pas moteris, kraujavimas ir tt., nervų ligas, podagra, reumatizmas dusinimas, paralyzijs ir tt. Prascialius gumulas, gydan gimdos ligas, visokius sutinimus etc. Nervizskas ligas gydan su pagalba geriausia elektrizisku prietaisu.

Lyriszku dali ligas

isgydan per keturi dienas, kraujo uztvėrimas, odos ligas, smegenų begimas, baidas perklej ir burnos, nosų, akys ir ausys, nerikimas szirdims, iszvarcinimas pilvimo ir tt. gydan kuopiekmingiausiai ir svarbiausia **Pilna isgydyma. Chro-nizskos ligos yra mano specializskuma.** Gyvaldabrio uvertorio, Nuodugnis iszrazaminavimas ligonio ir jo isgydymas — tai yra mano prideriate.

DR. LANDES

Spitizliu specialistas.

134 E. 24-ta ul., kampan Lexington ave.,
NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakaro, Nedelioms nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Negatinti asabaziskas atsilankyti, gali parasyti kizskia; butima silpnas, padeda instiukizmo.

Szroku visokios kalbos. Turis praktika Lebanon Belvius Post Graduate University Hospital, Direktorius Medelintarko Institutu.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —
223 Roebling str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikrasztis

„ZVAIGZDE“

Išleina kas CZETVERGAS.

Kasztuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50,

Anicetas Baltiejus, Dažiurojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

„ZVAIGZDE“,

Station W. P. O. Box 17, Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 480 WILLIAMSBURG.

Karvojaus laiszkai.

Penkiosdesimtas laiszkas.

Skaiciau neseniai eiles, kurios lie-
tuviszkaime vertine skamba siteip:

Viskas — kaip tolimas sapnas:
Naktis. Skamba oras.
Prudas. Augstos maldos.
Dangus isblizyskusiose zvaigzdesė.

Tyku. Nuo tolimos dirvos
Griezles szvilpimas.
Malunas ir jievos,
Jievos uz tvoros.

Zvaigzdes kazinkur szirdyje,
Zvaigzdesė gilus prudas,
Dviesė luote. Vasara.
Viskas — kaip tolimas sapnas.

Koks czia klajojimas? — gali pa-
klausti ne vienas. Tai mat naujusias
budas raszty eiles. Vadinasi jis deka-
dentiszku, simboliszku ir szimtu kitu var-
du. Prasimanė jį badai Verlaime, pra-
platino Maeterlinck, ir dabar naujusias
budas iszreiskimo jasmu atsirado beveik
kiekvienoje literaturoje. Lenkai iszlei-
dzia net tam tikra laikrasztį, vokieciai
ir prancuzai su anglais raszo ilgus ir
gilius tardymus apie dekadentizma.
Virszprivestos eiles yra verstos zodis
j zodį isz rusiszkos kalbos. Gali jos buti
pavyzdziu, kokių daiktų musų vertėjai
turi vengti. Vienok musų „rasztinin-

kai“ griebiasi daugiau-iai panaszų non-
sensų. Visi plagijatai Dembskio, rasz-
tapaikaikai laisvamanų ir socialistų par-
tijų yra panaszų į virszprivestas Pio-
dorovo eiles. Nė juose prasmės nė tau-
ro, tik apdumimas akių kuklių skaityto-
jų irapkvailinimas proto. Jug atsiranda,
ant pažiuos net mokytų žmonių, ką
klejojimus simbolistų laiko už knygas
giliausios iszminties. Už ką-gi barti
musų prastuolius, jeigu visokius rasza-
lus musų radikalų laiko beveik už
szventenybę delto, . . . kad jų nesu-
pranta?

Dabar aizsku delko 46-me laiszke
skundziausi, kad musų rasztininkai sa-
vina lietuviszkai literaturai visokius
szlamsztus viejalo gerų, sveikų, klia-
siskų veikalų.

Tame dalyke nuo vieno savo seno
pažįstamo gavau sitokį rasztelį:

„Ant tavo 46 to laiszko pasakyciauz
saiž: Neturime kliasiskų veikalų,
nes nėra kam jų skaityti. Amerikos
neapszviesties tautieciams atėmė
musų laisvamaniszki demagogai ir
paskutinį, ką anie turėjo, laiszeli
aistetikos, ir tik apkalbų ant kunigų
ir socialistiszkių aimanavimų jie tege-
li klausyti. Musų draugija Lietuvoje
kad galėtų be baimės laikyti lietuvisz-
kas knygas, tai kliasiszki veikalai bu-
ty iszleidžiami ir lietuviszkoje kalboje.
Kas-gi dabar juos iszleidinēs? Kas
mokēs už iszvertimą? Paskui panesz
didelius kasztus atspaudinimo ir pa-
duos kokią deszimtį egzempliorių?“

Žodžiuose mano pažįstamo yra daug
tiesos. Bet ar amžinai bus teip, kaip
dabar yra? Ar-gi niekadus nepersimai-
nys literatizskas skonis užsienio lie-
tuvių? Ar niekadus neateis laikas, kad
busiamosios kartos stebėsis ir negalēs
suprasti, kaip dabartiniai tautieciai ga-
lėjo dėti pinigus iszleidimui netikusių
raszty visokių Dembskių ir kitokių
„keltujų“ lietuviszkos tautos, nemo-
kancijų net surisztį zodžio su zodžiu?

Viskas ant svieto mainosi, niekas
nestovi ant vietos. Užgavimu lietuvisz-
kos tautos butų tvirtinimas, kad lietuvų
palinkimai, įsimylėjimai ir kitokie pri-
valumai pasiliks tie patys ant visados.
Ne, jie ilgai taikytis negalēs. Tikru
szaltiniu progreso yra neužganėdinimas
isz dabartinių gyvenimo, raszliavos,
mokslo, pramoninkystės ir tt. sąlygų.

Jeigu dabar musų tautieciams pa-
tinka tikrai prasimanymai ant kunigų,
bedievių pliovonės ir socialistų svajoi-

mai, tai teip juk-gi amžinai buti negali.
Atsiras kiti pageidavimai, kitokie skoni-
ai ir idealai. Tiems tai, busimiems
laikams reikia krauti sveiką negendamą
dvasiszka maista. Tas ne visiszka tiesa,
ką pasakė V. Hugo, kad ne kalbėtojai
iszdirba klausytojus, bet publika kalbė-
tojus, arba (taikinant prie musų litera-
tūros) ne knygos iszdirba skaitytojus,
bet skaitytojai knygas. Sofizmatas
aizskus kiekvienam, kurs atsimena,
juog pirmneg gauti skaitytoją, reikia
parupinti skaitymą. Lietuviai juk patys
isz savęs neyra bedieviais ir apie bedie-
vystę nebutų žinoję nieko, jeigu ne-
butų atsiradę bedievystės platintojai.
Dabar bedieviszkių raszty reikalauja ne
lietuviszka tauta, bet lietuviszki bedie-
viai. Kadangi sulgy naujasių tyrinė-
jimų antropologijos bedievystė yra prie-
szinga žmogaus prigimimui, todėl ji il-
gai ir pas lietuvius užsilaukyti negalēs.
Kad lietuviszkiems laisvamaniams nu-
stos bedieviszkos knygos turėti vertybę,
kas jās jiems užvaduos?

Teip bus su visais istais. Bes-
szjuriurės, laikrasztėliai, raszomi ypacz
biauria, lietuviams mažai suprantama
kalba, turēs eiti į gurbą vėliau ar anks-
ciau. Ateis laikas, kad ir populiar-
zavimai Szerno nūstos vertēs, bet tokia
„Ilijada“, toks „Macbeth“ gyvės per
amžius.

Mums reikia gaminti gerus, sveikus
raszty kad ir busimoms gentkartėms,
netik kliasiszkus, bet ir szioalaikinius.
Reikia tikrai vengti nonsensų, kurių
sveikas žmogus negali suprasti.

Karvojus.

Susivienijimo Reikaluose.

(Keletas patarimų.)

III.

Pereitą sykį rasziau apie naudingumą
Susivienijimui agentų. Nuo to laiko
perskaiciau laikrasztje „Everybody's
Magazine“ (March 1903) prisipažinimus
vieno sumaningo agento apsaugojimo
gyvasties. Kas nori pasekmingai pri-
raszinėti lietuvius prie Susivienijimo,
tas tegul tuos prisipažinimus perskaito
ir savo agitacijoje seką ano agento kan-
trybę, darbsztumą ir kitus privalumus.
Ne visi sutverti buti agentais, o kas turi
agitoriszka gįsle, tas galēs lengvai
svetimus iszbandyti budus prikabinimo
naujų sąnarių prie Susivienijimo pri-
taikyti prie lietuvių pobudzio.

Susivienijimo sąnariams yra svarbus

klausimas organo. Daugelis teip pripato prie to, kad jiems eity uđdykų laikrasztj, juog nę pamislyti nenori apie visiszką panaikinimą organo.

Reikia žinoti, juog Susivienijimui organas neyra butinai reikalingas: nuo 1886 iki 1896 m. jo nebuvo ir žmonės nerugojosi. Paskui atsirado „Tėvynė“, mėnesinė „Tėvynė“. Žmonės džiaugėsi izš gero, patrijotiszko laikrasztzio, bet XIV seimas nežinia kam „Tėvynę“ perkeitę į sąvaitinį laikrasztj ir dar apribavo kasztus jo izšleidimo iki 1200 dol. Sus. organas tokiu budu pradėjo izšleidinėti mažame formate ir, patekęs į netikusias rankas (P. Astramsko), buvo priežastim visokių neužsiganėdinimų, da-gi prisidėjo nemazai prie Susivienijimo perskilimo. Galutinai priėjo prie to, kad kasztai neatsakę vertybei izšleidžiamo laikrasztzio. Ant Mahanojaus seimo tapo nutarta „Tėvynės“ daugiau neizšleidinėti. Dabar, pardavus spauštuvę, nėra vilties, kad Susivienijimo organas atgyty.

Susivienijimui tokiu budu pasiliko vienas izš dvejo: arba neturėti jokio organo, arba garsinimui savo reikalų samdyti kokį nors izš izšeinančių laikrasztzių. Sziems metams nutiko gerai: „Žvaigždė“ netik apsiėme garsinti „Sus.“ reikalus, bet dar už 500 dol. buti pristatoma į namus kiekvieno sąnario S. L. R. K. A. Jeigu „Žvaigždės“ izšleistuvė norės ir toliau pasižveshti Susivienijimo labai, acziu jai: bet Susivienijimui nepriderėtų naudotis svetimu gerumu: atsiminkime, kad didesnė dalis Sus. sąnarių yra „Žvaigždės“ prenumeratoriais ir kad „Žv.“ apsiūmdama už 500 dol. buti Sus. organu, izšszpada apie 1200—1400 dolerių prenumeratos.

Taigi nesistebėkime labai, jeigu ant ateinančio seimo izšgirsime, juog „Žvaigždė“ nenori daugiau buti siuntinėjama visiems Sus. sąnariams uđdykų. Tada ką reiks padaryti? Ar įjieszkoti kito laikrasztzio, ar visai organo izšszadėti?

Ant sąlygų, ant kokių dabar „Zv.“ yra organu „Sus-o“, man rodosi, sutiks tiktai arba visai mažas arba neturįs daug prenumeratorių laikrasztzis. Tai-gi seimui prisieis rinktis tarp „Bažny-cios Tarno“, „Darbininkų Vilties“ ir gal „Kataliko“. Padėkime, kad pirmu du apsiūms (apie „Kataliką“ abejoju), tai dar nežinia, ar „Sus-o“ sąnariai no-rės tokių organų ir ar bus užganėdinti

izš to, kad penki szimtai bus izšduodami izš kasos pasamdymui tokių laikrasztzių. Žmonės, žinote, visoko priszneka, įpacz kad kas jiems nepatinka.

Vienas yra tikras daiktas: ar szeip įjisi ar teip imsi, vis-gi už 500 dol. gero laikrasztzio 1500 žmonių nepristatysi. Vienok, jeigu yra tiesa, juog prie Sus-o patraukia naujus sąnarius geras organas, tai aizsku, kad klausimas organo yra teip-pat svarbus, kaip ir klausimas, pav. posmertinės.

Asz paduosiu tris izšriszimus klausimo:

1. Panaikinti visiszškai siuncziamo Susivienijimo sąnariams į namus organą. Galima butų prisiprasztyti arba suderėti kokį laikrasztj arba laikrasztzius („Žv.“ ir tt., kad garsintų Sus-o reikalus. Atskaitas ir kitas žinias galima butų paduoti laikrasztyje arba, atspaudinus ant laksztelių, izšsiuntinėti kuopoms. Teip dabar daro naujas Sus., Laisvamiųjų Sus. ir Sandara. Stoka siuncziamo į namus organo augimui organizacijų nenkia.

2. Visus pusdolerius, dabar imamus izšleidinėjimui organo, atiduoti kokiai izšleistuvei su sąlyga, kad siuntinėtų savo laikrasztj visiems Sus. sąnariams uđdykų. Dėl atžvilgio, kad tai pareitų už laikrasztj tiktai 50 centų, man rodosi, ant tokių sąlygų pristoty tiktai pigesni (doleriniai) arba reicziau izšeinantieji laikrasztziai. Asz nuo savęs izš visos szirdies pataricziau paimiti tokiame atsitikime „Dirvą“: atgaivintume tada, tarsis, senovės mėnesinę „Tėvynę“.

3. Jeigu toks budas užlaikymo organo nepatiktų Sus. sąnariams, t. y. jeigu jie norėtų turėti gerą sąvaitinį laikrasztj, tad nepasiliktų nieko kito, tiktai priversti visus sąnarius mokėti už organą mažiausiai 1 dol. ant metų. Tada žmonės mokety 3 dol. vietoje 2.50 ir mokestis galėtų buti izšskirstoma po 75c. už kvartalą (vietoje 1 dol. pirmame ir 50c. likusiuose kvartaluose).

Tie visi projektai remiasi ant supozicijos, kad lietuviszkos spauštuvės noriai pristos ant paduodamų czia sąlygų. Bet ar pristos izstiesų, nežinau. Malonu butų izšgirsti balsą mūsų spauštuvininkų tame dalyke. O žmonės, o seimas? ... Dar daugiau nežinau. Patyriau tiktai, kad jeigu delegatai vaziuoja ant seimo be jokio pasirengimo, tad pridriba tokių nutarimų, kad Centralizkam Komitetui prisieina griauti seimo nusprendimus.

Tai gi ir apie seimus ir jų nutarimus reikia parasztyti nors sziek-tiek. Apie tai bus sekancziamie „Žvaigždės“ numeryje. Senas Sąnarys.

Juokai.

Tėvas: „Sudievu, vaikucziai, turiu eit jums duonos užpelnyt.“

Jonukas: „Ar negalėtai mums kartą pyragų užpelnyt, tėvukai?“

Pajieszkojimas.

Kas žino, kur gyvena Jurgis Szukvietis, paeinantis izš Janaukos, Kalvarijos parapijos, augsto ugio, pailgo veido, rudų akių, tamsų plaukų. Arba jis pats tegul duoda savo antraszą į „Žvaigždės“ rėdyste, nes yra labai svarbus ir jam naudingas reikalas.

J. Szukvietis 16 metas kaup Amerikoj. Dabar žmonės mena, juog jis gyvena kur szale Bostono, Mass.

Pajieszkojimas.

Pajieszkau savo brolio Jono Lokoso, paeinanczio izš Kauno gubernijos, Jozvainių pavieto, kaimo Malaikonų. Jeigu kas apie jį žino, ar jis pats, teiksis atiszkaukti ant antraszo:

MATAUSZIS ŽIERGLIS

of R. B. Word

Port Chester, N. Y.

Reikalingas

jaunąs lietuvis nuo 17 iki 22 metų į aptieką, kaip aptiekoriszkas mokintinis. — Turi buti paginėjis tradinius mokslus. Gali atiszkaukti ir toks, kuris nemoka angliszkos kalbos. — Antraszas: Dr. A. L. Graiczunas 167 West 18-th Str. Chicago, Ill.

Daugiau kaip 30 metus izsmegintast Dr. RICHTER visam svetui žinomas

“ANKER” (Inkarinis) PAIN EXPELLER.

yra geriausia gydulo med

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgelos, Strenu Skaudejimo ir tt.

ir visokių Rheumatizmo skaudėjimu.

uz 25c. ir 50c. pas visus aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Kas man išz to.

(Pabaiga.)

Apie ją augo didelės laputos žolės, teip-gi nuo karščio suvytusios, kurios nuo mazo vėjo dustelėjimo, susijudindavo, bet taritum, be pajėgų, vėl ramiai nuo krutėjimo apsisistodavo. Paukščiai tarpe lapų tik čerškėjo. Aplinkui buvo tyla, dainų balsas prazuvo. Pakėlusi galvą į augštą, nuo liudno veido prakaitą nusiluosčiusi ir aplinkui apsidairiusi, tarė ji save:

— Kažin, ar tu šiandien Džiano sulauksi, ar ne? Jug šiandien apie savo vestuves galutinai norėjom užbaigti. Keturiuos savaitės laiko..... po tam tu, Mariuk, kur busi? Gal su Džianu? Yes, tau Džianas mylimiausias. Nelaiminga aš... andai savo sesutei pasakiau apie savo vestuves pasipurtė, užsigrįžo ir pridurė: „nenoriu, sesele, aš tavęs su Džianu ir matyti!“ Tėvai duoda man liuosą valią, bet sesuo, ak, be širdies ji! Na, kiba aš Džiano šiandien nepamatsiusi..... galėsim ir slapta susirišti, paskui tegul ašinasi..... Is it possible, kad aš už lietuvininko eičiau, o paskui skursčiau? Ne, Marytė jau nuo tokių niekų liuosai!

Jos mąstymai apie Džianą buvo pasekmingi. Pakėlusį savo akies, išvydo šalįj savęs stovinti savo Džianą.

— O koks tu, Džiana!, rukštus — tarė ji, — kiek jau aš laiko čia besėdžiu ir vos dabar tu pasirodei!

— Mariuk, aš tavęs seniai įieškojau. Atsimink, kur mudu žadėjova susieiti..... o tas apšakotas berzelis..... o tas baltasis akmuo..... gal pamiršai ir čia atklydai.

— Teisybė, teisybė, Džianai — tarė Marytė ir prie tų žodžių puolėsi jaunikačiui ant kaklo.

VI.

Užtekejusi saulė vos spėjo savo spinduliais žemės sutvėrimus atgaivinti, kad štai iškilo juodas debesys ir saulės šviestą paslėpė. Iš to galima buvo numanyti, juog bus neperkas diena. Teip ir atsitiko. Visas dangus netrukus apsiniaukė, šoko rytų vėjas ir miesto gatvės nuo lytaus pradėjo marguotis. Išpradžių lijo menkai, bet ko toliau, vis labiau ir tankiau, antgalo gatvių pašonėmis atsivėrė upelukai ir įvairias nuo kelių dienų ant gatvių gulinčias dulkes, vanduo nešė nešė. Teip praslinko beveik bertainis valandos. Potam truputi prasišvietė, bet margi debesiai saulei šviesti vis draudė. Lietaus jau nebuvo, tačiau vėjas smarkiai putė. Tokiu budu praslinko visa diena.

Ant gatvės X. airių — katalikų bažnyčioj meldėsi dvi ypati. Ant jų dviejų veidų galima buvo išskaityti kokias tai neramybes. Jiemsdvim maldose nieks nemaišė, nes apart jųdviejų bažnyčioj daugiau nieko nebuvo. Aukšnis kryžius ant altoriaus prieš degančią liampukę tik žėravo. Stovyla šv. Pranciškaus iš Assiziaus, tartum stebukligai judinosi ir krutėjo. Po dešinei pusei altoriaus Nukryžiuotas prie sienos ant stalelio buvo pastatytas, o šalin Jo žydinčios kvietkos savo kvepėjimuose tik tirpo.

Iš krikščijos pasirodė senukas, su balta galva, kunigas ir du kitu vaiku, kaipo tarnu. Po jo priėjimui prie altoriaus dvi žvakės užspindėjo. Atsikleupė senelis ir rankas su akimi į augštą kėldams užgiedojo: „Veni creator Spiritus“. Malonus ir saldus balsas susitrenkė į bažnyčios palubius, atsimušė į sienas ir it vilnis pribėgusi kraštą nutilo. Vargonai tylejo. Ant kunigo senelio balso nieks neatsiliepė, tik tiedvi ypati, prisitartinusi prie grotelių, priklaupė. Senelis atskaitytė maldą ir, prisitartinęs prie klupančių, ištare:

— Mery, tą jaunikaity, kurį prie savęs matai, ar turi norą paimti jį sau už vyrą?

— Turiu... — atsakė pro verksmus mergaitė.

VII.

— O tau kas kaltas? bu svetimtaučiu neužsidėk!

— O, Džianai, kame tie tavo meilės zodžiai dingio, kad dabar tu pavirtai į tokį nekədəjį!

Po praslinkimui kelių savačių teip barėsi Džianas su Maryte. Jiedu jau pamiršo, kaip prieš altorių, prieš Nukryžiuotajį prisiege abudu meilei iki pabaigos savo gyvenimo buti. Ne, tai Dievas juodu pabaudė, ypač Marytę už jos atsižadėjimą savo tėvų prigimtos kalbos, už išdykumą į prisirišimą prie nepažįstamo svetimtaučio. Mazam jos tėvų ašarų Džianas išklaušė, kad ji slapta, be tėvų žinios, išbėgo ir susiziedavo. Nežinojo nė gimdytojai, nė brolis, nė sesuo, tik tuokart pamatė jos blogus darbus, kada nuo jų visiškai atsiskyrė.

Gyvenimas neperkas buvo. Antroj dienoj po šliubui jau susipyko, nes nė vienas darban nenorėjo eiti. Džianas jokių montų neturėjo, o Marytė kelis centus buvo turėjusi, bet ir tuos dar prieš šliubą landziodamu po įvairias gužinės išbarstė. Praslinko savaitė viena ir antra. Marytė neteko ką valgyti, o Džianas, ką nustverdavo, viską karčiamoj palikdavo. Ji dabar norėjo, kad ją kas ir lietuviškai kalbintų, bet pirmiausiai ji pati gėdinosi kokį pažįstamą ir sutikti, o paskui visi pažįstami jos nė matyti nenorėjo. Kelis kartus nubėgo ir pas savo motiną, įieškodama šuraminimo, bet ir motina nors jai ką ir duodavo, tačiau kalbėdavo: „Aš daviau tau liuosą valią! Sakiau, dukryte, daryk ką nori, buk ponia, reikėjo su bilekuom neužsiimdinti, pas mane tau nė lizdas.....“

Marytė delei ašarų atgimdymo, užtekdamo vieno motinos priešingo, jai nepatinkančio, zodžio, o dabar toji boba nuolat jai vis teip daug krėzdavo. Marytė kai kada netekusi kantrybės, sušukdavo ant savo motinos:

— Reikėjo mane geriau auginti, reikėjo man valios neuoduoti!.....

Su tais zodžiais, arba tiems panašiais viskas visuomet ir užsibaigdavo.

Tulą vakarą, kada Marytė sedėjo savo lindynukėj, nes nuo rūmų divonais išklotų buvo jau atrpratusi, išgirdo už durijų niurnėjimą.

— Kas ten? — paklausė.

— Adaryk, tu prakeikta tingine! Aš tave pamokysiu, kaip reik vyrui duoną uždirbti!

Sudrebėjo Marytė, nes suprato, kad Džianas prisilakęs duris daužė.

Pašokus atkabino duris ir pati greičiausiai į kitą kambarii įsprudo.

— Ragana! Nuo šios dienos šalin iš mano namo!

Nespejo tų zodžių, sumaišytų su keiksmiais, pasakyti, išvirto ant lovos ir putodamas užmigo.

VIII.

Buvo jau po gerų pusryčių. Prieš Naujus Metus visi žmonės tik linksminosi, nes negirdėtas daiktas, kad nuo pat rudens net iki šiam laikui nė pluoštelis sniego iš debesų neiškrito. Palydavo tankiai, saulutė jau gana žemai apie žemę sukinėjosi, bet šalčio jokio niekas nejautė. Visi minė, juog visa ziema busent tokia šilta ir rami. Žinokit, juog ziema be šalčio — tai lizdas įvairių ligų ir slogučių. Oras lįjant visada esti supuvęs ir baisiai nesveikas.

Tą dieną Adomienės (Marytės motinos) name pasidarė keistas judėjimas. Jau nuo pat ryto Adomienė apsišarajus iš durų per duris tik tupinėjo. Ir kas pasidarė?

Vakar iš vakaro, jau visi miegojo, subeldė kas į duris. Adomienė atsikėlusi, nes Adomas po dienos darbui nuilš

Rymas nelaimėj ir džiaugsmė.

I.

Tas atsitiko 590 metuose. Saulutė ant mėlyno dangaus tartum tik juokėsi ir savo auksiniais spinduliais apliejo amžiną miestą Rymą. Tačiau keistas apsidreiskimas, kad gatvės nuolat praeivių prisikimšusios, šiandien buvo tartum išmirę; tik tai kelios juodai apsirengusios ypatos vaikštinėjo gatvėmis, bet ir tos eidamos su nuosteba apie save žiūrėjo, kad kartais auka nepasiliktų. Ant kampų gatvių galima buvo atrasti vyrus ir moteris gulinčius su indubusiomis akimis ir linksmais sudžiuvusiais veidais; jie gulėjo ant grynų akmenų ir nuo skaudulių dejavo. Aplinkui juos buvo girdėtis soringi kliksmai, skundos ir kitokie keisti žodžiai, koliai tiems jų kliksmams juodoji mirtis burnų neuždare. Po užsibaigimui tų kliksmų, privažiudavo vežimai ir dar neustingusius lavonus vežė kraštan mieste.

Buvo tai pavietrė, vadinama džuma, kuri tuokart Ryme viešpatavo. Bet pavietrė nekuomet nebuvo užganėdinta tik vargingais ir beturčiais žmonėmis. Ji įsikverbdo in turtingųjų namus ir rumus ir lygiai nuo saugusiojo iki vygė gulinčiam kudiškiui, nuo jauno iki senam visų į kapus guldė. Prieš ją nieks negalėjo atsispirti, nes ji nežiūrėjo nė ant lyčių, nė ant metų, nė ant pašaukimo.

Rymas, kuris kadaisiai karzygiškai priešai tukstančius neprietelių galėjo atsispirti, kuris kuopasekmingiausiai išlaikė prieš praslinkusių amžių įvairias vėtras, šiandien su savo murais visas drebėjo, drebėjo prieš tą baisųjį nedraugą, kuriuom buvo nemieliaširdinga džuma. Toksai miestas stiprus ir iškilmingas, kaip pilė Baznyčios kunigaikščio, atsirado be jokių ginklų, ypač dar prieš tokį svečią, kurį rytų pusiaudienio vėjas savo lengvais sparnais atgabenė.

Visa gyvybė ir judėjimas buvo išmirę. Visą prekybą į šalį buvo pamesta. Didelė baimė visus gyventojus surižo ir rankas suparaliozavojo. „Kam turim dirbti, kam privalom rūpintis ir save kankinti, kad gerai nežinom, mažam dar iki vakarui reiks šią pasaulę palikti?“ — Teip visur buvo kalbama ir viltis visiškai likosi pamesta.

Dykai tarpe žmonių ir visi dvasiškieji dirbo, kąd gyventojai baimė mestų į šalį, už dyką pats Popiežius Pelagius II sujudinanciais savo žodžiais norėjo nupuolusias širdis sukelti; viskas ant niekų ėjo.

Mažame butelyj, netoli nuo Tiberio tilto, gyveno tula šeimyna. Buto savininkas, pradžies senelis, sėdėjo prie pečiaus, kuriame ugnis žeravo, ir savo suakmenėjusias nuo senatvės rankas šildė.

— Kaip dar ilgai o, Viešpatie, kaip ilgai neatsiysi mums pagalbos? — meldėsi senelis. — Kaip dar ilgai męs Tavo bausmę, kabancią ant mūsų nuvargusiųjų galvų atjausim? Štai už duriu to kamyno vakar paskutine ypataj jau palaidojo, o šiandien pas kitą tas pats atsitiko. Kaip ilgai turėsim dar?...

Duryš umai atsivėrė.

— Linksma vakaro, tetuli! — atšaukė meilus balsas.

— Ar tai tu, Alena? — užklausė senelis, pakeldamas savo baltą galvą. — Gyva esi dar? Ačiū Dievui!

— Teip, tetul', ir sū manimi dar yra mažas Juozukas.

Ypata, kuri su seneliu atėjus kalbėjo, buvo jauna moteriškė 20 metų amžiaus. Su savimi ant rankų buvo atsinešus mažą kudiškį.

— Tas mano praanukis! — nusišypojo senelis žiūrėdamas į kudiškį, kuris savo smulkias rankeles prie jo išskaitė.

— Kaip, Alena, šiandien Ryme išrodo?

(Toliaus bus.)

buvo, atidare duris ir priešai save pamatė savo mylimą dukrelę Marytę. Ji visa supoliais buvo apimta.

— Kas tau atsitiko, iš kur dabar tu teip vėlai ėmeisi, dukrele mano? — sušuko Adomienė ir puolėsi su gailėsčiu prie dukrelės.

Susitikimas buvo graudus, kadangi Marytė po apsiavedimui su juodaplaukiu, dar nė sykį pas savo motiną nebuvo atsilankiusi.

— O, motinele! Brangi motinele, labai sunkus man buvis su mano Džianu!

— Na kas atsitiko? Pasakyk!

— Ir muša, ir peša, ir duonos neduoda.....

— Tai matai, dukrele, reikėjo seniau jį tu pamesti.

— Mislįjau dar apsiprasti, bet dabar.....

— Tylek, neverk, eikš čia į kambarį.

— Nereiks man su juom daugiau gyventi.

— O zentas, tai sutvėrimas..... prisiege... — prabilo

Adomienė grieždama dantimis.

— Eisiu, mamyte, aš nors kur atsilsėsiu.

— Štai čia, dukrute; palauk prigelvą atnešiu.

Ir teip tai sugrįžo Marytė pas savo motiną. Visą naktį jai svetimtaučiai tik ir sapnavosi. Ji sapnavo, juog ant jos ne vienas, bet jau net keli panašūs juodaplaukiai užpuolė ir norėjo paveržti. Atėjo jai ant mislių toji saldžioji daina, kurią jį kitus kartus girioj buvo girdėjusi. Tuokart jos neapkentė, nes jeigu butų mylėjusi, mažam jam Džianas butų pametęs ir nuo jos atsisakęs. Dabar ji norėjo, kad Džianas nuo jos pasitrauktų, nes ji pati jau tą padarė, tačiau viskas buvo per vėlai.

Ryto metą dasižinojo ir tėvas kas išvakaro jo namuose atsitiko. Dasigirdo ir brolis ir sesuo. Paskutinė niekam nieko nesakiusi, įėjo į kambarį, kame Marytė gulėjo ir, ją atradus nemiegančią, prabilo:

— Laimink tau, sesute, su Džianu laimė gyventi!

— O, brangi Onute — sušuko Marytė nuo patalo pašokus, — neklausiau tavo, seselės, zodžių.....

— Matai, sakiau, sakiau ir pasakojau, bet ką aš galėjau padaryti.

— Aš, Onyte, esu nekalta, aš visiškai nekalta, tegul už mane motina atsako.....

Abi seseri apsikabino ir ašarose paskendo.

Buvo Verbų nedėldienis. Marytė nuo Naujųjų Metų pas tėvus pragyveno ir jau apie savo juodplaukį buvo pamiršusi. Paskutinio gal ir mieste jau nebuvo, kadangi Marytės pažįstami jo nematė. Verbų dienoj Marytė anksti užsikelus apsirėdė ir sėdus ant streetkario išvažiavo. Išvažiavo ir daugiau jau negrįžo. Paliko tėvelius, broį ir sesutę. Praėjo Velykos, prisartiino Sekminės ir Marytės vis nebuvo. Praeis dar keli metai, paskui tuos kiti ir Marytės nieks nė pedsako nepamatyš. Nuo rūpesčio igavo sumišimą ir į girias, ar į laukus išbėgo. Jai svetimtautis teip padarė.

Lietuvaitės! Jeigu kuri iš jusų ją kur norints susitiksit, netingekit paklausti, ar gerai su svetimtaučiu apsivesti ir su juomi gyventi. Jeigu ji patvirtis, juog gerai, paduokit jai pagalbon savo ranką ir nuveskit ją pas jos Džianą. Pasigailėkit savo sesutės, nes ji mažam suvargus jieško juodplaukio ir jo poniškos kalbos.....

P. B.

James J. McGinty

Laidotojas lavenu ir balsamavotojas prie
Lietuvizskos parapijos Brooklyne.

Laidoja
ant
visokių
Kapinių

Parsamdo karietas ant szermenu, veseliju
ir kituose reikaluose labai pigiai.

Gyvenimas ir kancelarija po

72 So. 2-nd Str., stonia po 76 So. 1st Str.
Brooklyn, N. Y.

Stonia atlara diena ir nakti.

Telefonas: 559 Williamsburgh.

Adresai Centraliszko Komiteto
Susivienijimo Lietuvių R. - Kat.
Amerikoje.

1. Prezidentas: Rev. S. Pautienis,
614 W. Mahanoy ave., Mahanoy
City, Pa.
2. Vice-prezidentas: A. Kalczinski, P.
O. Box 412, Minersville, Pa.
3. Sekretorius: J. Kasulaitis, 74 Carrol
str., Pittston, Pa.
4. Kasierius: Chas. Radzevicz, She-
nandoah, Pa.
5. Kasos globėjai: 1) Rev. V. Kudyrka,
46 P. O. B. Edwardsdale. 2) J.
Lauraitis, 94 N. Plum. Aley, She-
nandoah, Pa.
6. Knygionis: Rev. M. Szedydis, Pitts-
ton, Pa.
7. Dvasizskas vadovas: Rev. J. J. Kaul-
akis, 1031 S. 5th str., Philadel-
phia, Pa.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

- I. Miluszauskas,
Box 338 Forest City.
Stanislovas Poteliunas,
Plymouth, Pa.
Povyilas Gaiztauckas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.
L. K. Karalins,
525 Columbia ave. Baltimore, Md.
M. Schermis,
113 North 5th Str., Brooklyn, N. Y.
Mikolas Miszkunas,
22 Hartford str. Newark, N. J.
J. Macziulaitis,
165 Ferry Str., Newark, N. J.
J. Rabikaukas,
64 So. 2nd str. Brooklyn, N. Y.
A. Kozlovskis,
738 Shelly str. Pittsburg, Pa.
J. Rikteraitis,
67 James str. Waterbury, Conn.
S. P. Tananevicia
2922 Auburn ave. Chicago Ill.
P. Blaudzdiunas
Box 12 New Philadelphia, Pa.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti
atgalios į tėvynę o ne-
turi pinigų, lai kreipiesi prie mus. Mes
kiekviens nuveszim per 9 dienas į Bremą
ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo
su mažu damokejimu. Raszyk tuojaus
ant sekancio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St New York.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE

KOBRE,

87 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrybėlės, Kepures, ir Czevrykai
Vyrizski drabužiai didziausime pasi-
rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatigai daug Kelnu.

Nieks negal matese prekę už mus ant
Grand st. padaryt.

Szelpkime Savuosius!

Antanas Grochowski

vienatinė katalikiszka

Agentura
Laivakorcziu

dėl Brooklyno ir Long Island.
298 Bedford avenue

keturi blokai nuo Grand str. Ferro
Brooklyn, N. Y.

Laivakortes gerisusių kompanijų už žemą
prekę, siunczia pingings ir Europą per ran-
lavą banką.

Visoki prisiuntimai daėina greitai ir
teisingai.

Agentura garsingų gyduolių Dr. Petro
Gomozo ir Alejans.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaiku BANKA

kuriyoje galite saugiai
siet savo pingings,
teiposgi iszmainau pi-
nigus visu žemiu.

AGENTURA

visu laiviniu kompa-
niju ir gelezinkelio ti-
kietu. Szipkortes į ir
isz Europos.

Teipgi siuncziu pi-
nigus į visas dalis
svieto ir iszduodu vekselius ant visu didziuju
miestu Europos.

Bankas Europoje.

Hamburg: S. Jarmulowski.

Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

MACK, MILLER CANDLE CO.

GERIAUSI ISZDIRBEJAI

vaszkiniau ir kitokiu

Žvakiau.

Žvakės iszdirbtos isz geriausio ir gra-
zinsio vaszko. Labai gražiai iszrodo, yra t. t.
kitu iszdirbėju žvakės sunkesnes ir pigesnes.
Kurie guod. kunigai musu žvakės mėgino,
visi yra tikrai užganėdinti. Adresuokite:

MACK, MILLER
CANDLE CO.
Syracuse, N. Y.

Puikiausias lietuviszkas

Hotelis Kaz. Radziewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Valles Dipo, po deszine
ranka. einant į miesta.

Tai puikiausia ir szvariausia vieta dėl
svetelių ir labai paranki dėl tų, kurie atkelaus
į Shenandoah, Pa. Apart visokių ariokų ir
alaus turi didelį zopostą pargabentų isz Eu-
ropos visokių vynų, cigarų, o teiposgi prilaiko
visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali
gauti nakvyne ir prieteliszką rodą visame.
Yra tai vienatine ir puikiausia vieta cielam
Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas
kitus daugiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siun-
cziu pingings į visas dalis svieto.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknieos
isz geriausio kaszmiro su
puikam pamuzalu už

\$3.50

Kamzės 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir dian-
gias. Kunigiszkos suknieos
\$12.00 ir augszezius. Gera
visa eile drapanų \$18.00 ir
augszeziau. Palto extra \$20.00
augszeziau.

BOHNE BROS. & CO.

34 Barclay St.,

New York.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES”

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus
darbus gerai, pigiai ir greitai:DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.Geriausia ir pigiausia vieta
del pirkimo

Siuvamu maszinu

Jurgi Matulevicziu.

Naujos maszino* nuo \$15.00 augstyn, teipogi kas nori apmainyti, apmainau ir pataisau visokio gatungo maszinas ir visokius daiktus, kas prie maszinos yra reikalinga, prilaikau.

Teipogi iszmokiname siuti, katrie pas mane perka maszina.

256 Grand str. Brooklyn, N. Y.

„KATALIKAS”

Lietuvizskas Sanvaintinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.
Kasztuoja ant metu \$2.00

Norinti uzsiraszyt, turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn av., Chicago, Ill.

Tikrai gryna

altorius Vyna

— GAUSITE PAS —

Barnston Tea Co.

6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuoja jie rusizska arbata, kava ir visoki vyna.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodijimo kraujo, skuro iszberimą, spuogy, skaudulių, skaudanciaz gerkes, liezivio, burnos ir nosies, skausmingų užtintimų kirksznių ir kitų dalių. Konotas kojas, skausmą nu garoje, skausmą galvos, gėlimą kaulu, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridos, sausgėlių szirdies ligas, plauczių ligas, katarą, užsisaldymą, dusulį, džiova, inkstų ir pusles uzdegimus, strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda yra vis atinai žinoma, kuri smarkiausias ner vų ligas, slabnumą isz priezasties iszdykimo jaunystėje, neužmigimo kancazią, pražudya energiją, melancholia, svai gulį, drebėjimą, iszgaštį, nevaisingumą, pastovinciniai isugybo.

Asz turiu viską, kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą dasiekiau didžios praktikos. Nekurie daktarai garsinaisi specialistais didžio gabumo, ką tik galedami gydyt papraszciausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntuamai iszbandyciau ir savo pagirtina metoda gydynciau, kurie piriauis gydesi pas daktarus, garsinancciausius gabiais daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugyszių, už dyką duodanczių receptų, diržų su elektrika ir apgavinę patenta vų gyduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra seuiusias ir geriausias, o užcėdydit laiko, pinigų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlanckydami seną daktarą Smith. Gvarantuoją gruntuama, greitą ir pigų iszgydimą. Rodas duoda užlyką. Liekarstos 50c.

SMITH & S
SENAS
pecijalista

Neužmirszkit adriso:

153 E. 18th Str.

New York, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuvizska Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinia, kadmes parduodam Szifkortes ant visų greicziausių laivų už pigiausią preky. Esu utvirtintu agentu ant linių, North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hamburg; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siuncziame pinigus, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susiszekėti lietuvizskai ir lenkiszka. Ateikite ir persilydykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiejome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam po 34 procentus ant metu. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir viszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnerius. Pacėti r iszimti gali kožną dieną nuo 2 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždeta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

Kiekvienas vyras

turėtų liekoriais kaip peržiūrėti ir mas buti per tam tyčia liekoriai, jeigu serga kokia paslapti arba neatvira liga. — Ateik tuojau!

Slapytbe!

Skaityk sąžą su atyda ir gerai atmint.

Žmogus nuolaitai yra spaudžiamas visokių ligų; gal sąžą ar kitą sąvaitę reikalaui mano pagalbos, taip specialisto. Asz per daugelį metų užsiemiau gydymu vien tik vyrizku ligų, nežinint iš kokios priežasties ir kada jos kilo. Kaip ai: abelną silpnumą, ligas gautas per išdykumą jaunystėje, negerus apnūs, užnuodyjimą kraujo (prazijoje arba įsisenėjus), išbėrimą oazais arba kitokius visokius priekius. Apie ligą, ypacz sunkią, neatboti yra neiszmanimu. Visi, kurie kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neisgydomus, netroykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus išgydysiu. Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokiomis liekarstomis. Teipgi neįsieszkokite pagalbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreipkitės tiesiog pas mane.

gydytas per seną Daktarą BRYAN.

PASARGA: Nemėginkit gydytis patys per save, nes tai yra pavojinga. Užsėdyk pinigų, laiką ir sveikatą, tuojaus įsieszkodamas mano pagalbos. — PERŽIUREJIMAS UZDYKA. — Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gyuluu greitai ir už mažą mokesčį.

Senas Daktaras BRYAN

249 EAST 21 STR., Kampas 2nd ave.

NEW YORK CITY.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczelluno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szviežiais tavorais, kuriuos pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užsėdyk pinigų ir su drutįk savo sveikatą pirkdamas valgius pas

I. Krauczelluna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

The Lowe Painless Dental Parlors.

Geriausii Dentistai, nes trunkia dantis be jokio skaudėjimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantų sekanczią

Auksinis dantis 22 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas auksu \$1.00

Ištraukimas 50c.

Visą savo darlą gvarantuojam ant 10 metų.

Maloniai priimanu moteris. Įpacz mančgiai paltarnausime "Žvaigždės" skaititojams.

Mes ištrauksim dantį dovanai, jei reikalautis ko daugiau.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.

123 E. 116-th St. Near Lexington Ave. N. Y.

10-12-14 Westchester Ave. New York.

MIKOLAS GANO, Artista Mallorius.

Mano dirbtuvėje dirbasi paveikalai tiktai aliejinėmis farbomis ir pasteliniai. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, to prisiznczia man savo photographiją, kuri gali buti kad ir mažukė, ant bėkės nutraukta, bile aizski. Drapanos gali buti permaintytos pagal asabos norą. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunczia be retmų į kraį. Mano dirbtuvėje turiu daugelį mūsų didvyriu portretų kaip tai: Vytauto, Adomo Mickeviczius ir k. ant pardavimu.

Tautiečiai! Nesiduokit save bile kokiam fuzeritui apgaudinėti kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet kreipkitės prie saviznczia, kuris yra tikras artistas ir jau kuzstancziai lietuvų jo puikiais portretais puoszia savo namus.

Raszydami pas manę teip adresuokit:

Mikolas Gano, 182 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

Sekancziuos knygos:

Istorija Seno ir Naujo Istatymo 25c.

Dogmatas apie pragarą 15c.

Trumpi atsakymai ant užmetinėjimu priesz Religiją 20c.

Iuzguldymas Luoretan. Litanijos 35c.

Juoku Knygėlė 25c.

Paslapcziai Gyvojo Rožancz. 25c.

Socializmo ateitis, apysaka 40c.

Dvi Seesrys, apysaka 40c.

Gaunamos pas:

Rev. J. J. KAULAKIS

1031 So. 5-th str. Philadelphia, Pa.

Temikit Lietuviai.

„Žvaigždės“ spaustuviėje galima gauti naujai atspaudintu maldaknygy „Maldū Vainikėlis“. Prastesniuose ir geresniuose apdaruose, pradadant nuo 25c.

Teipogi iszėjo isz po spaudos naujos knygos:

„Sv. Kazimierius“, drama 3 aktuose — 10c.

Aventino neregė — labai puiki istorija isz pirmuju amžiu krikščionizystės, su paveiksleis, prekė 20 centai.

Firmutinis balius — komedija viename akte (dėl teatro), labai puiki ir juokinga, prekė 10c.

Izdū Sala — labai užimanti apysaka, prekė \$1.00.

„Saventonios“ Rosaijos misijonieriai — labai užimanti knyga, vos dabar iszėjo isz po spaudos. Kas nusipirks, nesigraudins. Prekė 75 centai.

PALACE HALL,

HENRY GERKEN Prop.

89-93 GRAND STR., B'klyn, N. Y.

Svetainė parsamdoma dėl veselijų, balių, koncertų ir t. t.

Gėrymai geriausi ir už pigiausių prekę.

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cheruq.

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczų,

OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 8997 Spring.

Jurgio Hoffmano Aptieka

103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleidžiamas)

Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes dešimtis dryjeų visokių augoliu ir žolij, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaisizkiai, svarą už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir padavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, dešimto svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszką ir europiejiszką madą, aptiekoj randasi, kaip ta herbu, žolij ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz mėsnetų giduolių, galite siusti pinigų per Money Order, o asz jum picisus per express reikalingu daiktų. Hoffmano Reumatizmo gydulė \$2.00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plauczių gydulkruopsas dėl kraujo, dydesimtas viena gidulkruopsė į dėšutę už 15 centų.

Hoffmano kosulio maizimas 25 centai.

CAECILIA HALL,

GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokius gėrymus, kaip tai:

„VYNA, SZNAPSA IR ALU.“

No. 101 & 103 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl mitingų, veselijų ir teip visokių susirinkimų.

Sv. Juozapo ir sv. Kazimiero draugystės laikis ezion savo susirinkimams.

Svarbus daiktas del apmisljimo.

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Sakykit patys, ar užsimoka eiti į kitus sžtonus, kad jus ezion didžiausia paskyrą ir pigiausias prekes gauti galit. Mes gaunam kiekvieną naują tavorą tuojuo po jo pasirodymui, o musu prekės yra toli žemesnės, nekaip pas kitus kupezius.

Grocer-tavoru, apredalu, namu daiktu, pasivilkimu vyrams, vaiku rubu, szilku ir apstatalu.

Viskas didžiame pasiskyrime. Pabandykit szitu tavoru pas mus pirkti, o jus busit užganėdinti.

JOHN J. GORMAN CO.
229-235 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

DIRVA—ZINYNAS.

EUROPOS INTELIGENTU SVARBIAUSIAS LAIKRASZTIS
FORMATE KNYGOS.

Talpinasi straipsniai garsiausi musu rasztininku. — Prekė ant visu metu 2 dolieriu, o kiekvienos atskirum knygos (viso 4 knygos) 50 centu. — Pinigams siusti ir raszty gromatomas toks antraszas:

REV. A. MILUKAS. SHENANDOAH, PA.

UŽDETA PER 30 METU.

ADAM SCHULZ SON

267-271 GRAND STR., ant kampo Roebling str.
BROOKLYN, N. Y.

Karpetu, namu daiktu ir namu reikmenu

Pirmos klasos tavorai ant žemū prekiu.

Mes paskolinam po lengvais iszsiderejimais, vien ant jusu naudos.

Atidaryta Panedelio ir Subatos vakarais.

Adam Schulz Son
Grand Street, ant kampo
Roebling Str., Brooklyn.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

Name Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Sluocziame pinigus į visas dalia svieto piges, sauges ir vrestis.

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPO
Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų del iszmainymo, kaipo tai:
Maskolijos rublij, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso	\$37.00, ant regulariszko	\$33.00
„ „ „ į Hamburgą ant Expreso	\$35.00, ant regul.	\$31.00
„ „ „ į Antverpą	\$29.00, ir į Rotterdamą	\$30.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso	\$40.50, ant reguliar.	\$38.50
„ Hamburgo „ „	„ „ \$40.00 „ „	\$33.00
„ Antverpo „ „	„ „ \$38.50, isz Rotterdamo	\$36.00.

Dabar sluocziame pinigus tiesiog į namus.

100 rublij užd	\$52.50	50 rublij užd	\$26.50.	40 rublij užd	\$21.25
30 „ „	\$16.00	25 „ „	\$13.38	20 „ „	\$10.75
15 „ „	\$8.13	10 „ „	\$5.50	5 „ „	\$2.88

Dėlei artesnės žinios raszky į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 ady val.

Lietuviszka Aptieka

— ir —
Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jus galit ezion pirkti visus europiszkus neiszdirbtus aptiekos tavorus, teip pat parsisidinti
tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas užsiemims.

Parsisidintos tikros lietuviszkos Trajankos, 4 lt. 25c.,
10 lt. \$5.00.
Ullrich'o Rheimatizmo gydusolė (Liniment).....50c.
Ullrich'o Skilvio Laszų.....50c.
Ullrich'o galvos sfaudejimo pulvero,.....3 pakeles 25c.

Musų ypatiszkas gyrus yra musų Gausių naikintojas (Ranch killer), gaunamas vien pas mus — vienatyjas daiktas, kurs ant vis iszvaikins gmsius, vartojamas visose didziose hotelėse, guspados etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip pat ir po mažiau.

Musų pirkėjai pasidžiaugia visų smagumų, kuriuos musų pacztas suteikia.
Money orderius ir registravotas gromatas galite siusti isz ezionai.

R. M. & P. ULLRICH.
Pharmacist,
64 Grand str. Brooklyn N Y
TELEPHONE CALL 436 WILLIAMSBURGH